

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 21, årgang 79

www.universitas.no

Torsdag 25. september 2025

– Carlie Kirk er begravet, men ikke la humor, opposisjon og ytringsfrihet begraves med ham

Kommentar s. 3

UT MOT TESLA PÅ AHO

Studenter mener høyskolen fraskriver seg ansvar

Nyhet s. 6

GEN Z-REVOLUSJON I NEPAL

– Det var på høy tid å våkne

Nyhet s. 16 – 17

SKAL BYGGE SKY BAR PÅ BLINDERN

– Ganske symbolsk og genialt

Nyhet s. 7

«Peder» betaler ikke for en fjerdedel av alt han handler

– **FUCK**
MATVARE-
INDUSTRIEN

Nyhet s. 4 – 5

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøl Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Sondre Kløvfjell**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Deskjournalist: **Freyja Eikrem Ims**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Let them eat vanlig mat fra butikken

Idun Kjøl Wiig,
Ansvarlig redaktør

Vi har alle vært der. Etter en lang dag på lesesalen skal du hjemover for en rolig hverdagskveld, og på trikken kommer du på at, å nei! Du har glemt å handle inn til middag. Vel vitende om at det fort kan bli dyrt, saumfarer du grønnsaksavdelingen og plukker med deg ris og et par bokser hermetiserte kikerter. I god tro om at du har klart å finne ingredienser til en billig studentmiddag, scanner du varene i en selvbetjent kasse. Men så viser det seg at det knapt eksisterer en billig studentmiddag lenger, for varene koster plutselig godt over hundrelappen.

Noen velger å bite i det sure eplet og betale de dyre dommene. Andre gjør som «Peder» som du møter i ukas avis: Han stjeler. Peder stjeler fordi han mener det er absurd at vi har et matvaremonopol hvor 97 prosent av markedet eies av tre selskaper. Disse selskapene, nemlig Norgesgruppen, Rema 1000 og Coop, ble i

fjor idømt en bot på 4,9 milliarder kroner for å samarbeide om å heve prisene. En annen metode kjedene bruker er å sette opp prisene på enkelte varer i en periode, for så å senke dem og kalle det et «tilbud». I mai ble Rema 1000, Meny og Coop klaget inn til Forbrukertilsynet for denne praksisen, hvor Forbrukerrådet mener matbutik-

er så vanskelig å boikotte tre matvarekjeder at det blir en latterlig vits, har vi et stort problem.

Den franske revolusjonen startet fordi den gjengse franskmann ikke hadde råd til brød, mens overklassen mesket seg med kake og delikatesser. Nå som et brød koster over femtilappen, må jeg si at jeg godt kan forstå raseriet. Nå

er det kanskje vår tur?

Jeg skal ikke oppfordre til tyveri (for det er ulovlig). Men jeg må si at jeg syns det er forfriskende med en som Peder, som tør å vise fingeren til monopolistene.

Butikkene har innført selvbetjeningskasser som gjør at vi kunder scanner våre egne varer. Så neste gang du har glemt å scanne en vare og dermed nasket ufrivillig, tenker jeg det er greit å ikke ha så dårlig samvittighet for det. Jeg tror ikke Rimi-Hagen eller Rema-Reitan kommer til å kjenne det på sine tykke lommebøker.

Det er forfriskende med en som Peder, som tør å vise fingeren til monopolistene

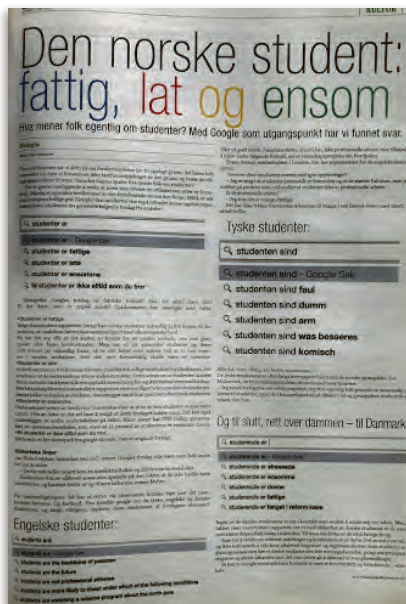
kene lurer egne kunder.

For noen år siden gjestet komiker Erlend Mørch NRK-programmet Nytt på Nytt, og tullet med at han har begynt å boikotte matbutikker i protest mot høye priser samtidig som eierne tar ut milliardutbytte. Publikum humret av Mørchs forslag, for hvordan skal du ellers få tak i mat? Mørchs løsning var å oppsøke steder med gratis servering. Når det i praksis

Arkivaren

Google, google på nettet der...

Orakelet Google pluss Universitas anno 2016 ble til en spenstig kultursak om hva folk «egentlig mener om studenter?». Ved å taste «studenter er» inn i søkefeltet lot de algoritmene og søkertall styre definisjonen av Studenten. Mens den norske studenten tydeligvis var «fattig, lat og ensom», var de tyske studentene «lat, dum, dårlig, var bedre (før), morsomme». De danske studentene hadde likedan ikke noen positive søkeord festet til seg: «stressede, ensomme, downe, fattige». Mens de engelske studentene derimot, de var ifølge O' store Google: «the future».

Historiske skråblikk av Freyja «Feinschmecker» Ims

Klebrige kleptomane

Signaturen til dagens studenthybler er gjerne fargekomboen hvitt på hvitt, og linoleum-sbelegg fra tak til gulv. Men i 1996 gjorde Universitas et dypdykk inn i hybelestettikens historie, og oppdaget at på 50-tallet kunne studentene på Sogn studentby glede seg over synet av kunst «for titalls millioner kroner» på veggene. «Finansmagnaten og kulturmesenen Rolf Stenersen» hadde donert hele sin private kunstsamling som etter litt om og men havnet på nybygd Sogn studentby. Blant maleriene var Munchs *Livets dans* og *Melankoli*, men etter flere år i «matos, røyk og ølsprut» ble maleriene ønsket flyttet til et trygt og tørt lager, vekk fra studentenes tørste øyne og klebrige kleptofingre.

Universitas, 22.01.1996

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

Universitas, 11.05.2016

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Demokratiet som skyter seg selv i foten

Jeg fordømmer politisk motiverte drap. Men det betyr ikke at kritikk av Charlie Kirks ideologi skal forties.

Charlie Kirk

Ingemar Stirling Gundersen,
journalist i Universitas

Den 10. september ble Charlie Kirk skutt på campus i Utah foran et engasjert ungt publikum. Et politisk attentat er både trist og farlig, det er gift mot demokratiet og ytringsfriheten. Slikt burde verken rettferdiggjøres eller godtas under noen omstendigheter. Men etterspillet i debatten etter Kirks død er også etter mitt skjønn et svært alvorlig angrep mot ytringsfriheten.

Den 31 år gamle Kirk var leder av den høyre-radikale, reaksjonære bevegelsen Turning Point USA, og reiste stadig rundt på ulike universiteter for å debattere. Han har også dukket opp i flere unge (og kanskje spesielt menn) sine sosiale medie-strømmer i lenge tid, både internasjonalt og her hjemme i Norge, og spredt drøye påstander. Han har blant annet sagt at Joe Biden burde få dødsstraff, og kalt politiske motstandere larver og svin. Men likevel: Det som har overrasket meg mest i kjølvannet av Kirks død, er berøringsangsten mot å diskutere Kirks ideologi og konsekvensene av den. I ulike sosiale

medier-floraer blir det sett på som respektløst og nesten ondsinnet å skulle diskutere Kirks meninger og ideologiske tankegods etter drapet på ham. Ikke bare kontroversielle uttalelser som Amrit Kaur's latterliggjøring av drapet på Tiktok får tyn. Danby Choi sier til Gaute Skjervø i NRKs Debatten at det er respektløst å diskutere hvordan Trump kom-

mer til å slå politisk mynt på hendelsen. Men skal det virkelig være slik at man ikke skal kunne kritisere Kirk?

Nylig ble blant annet talkshow-vert og liberaler Jimmy Kimmel tatt av lufta etter å ha sagt noe så lite kontroversielt som at republikanerne gjør alt de kan for å score politiske poeng etter drapet. Tirsdag var han tilbake,

til Trumps store misnøye. Og tidligere har også komiker og skuespiller Stephen Colbert blitt tatt av luften, til stor hyllest fra Trump. Nå blir det jo også spennende å se hvor lenge prominente Trump-kritikere som John Oliver og Jon Stewart får beholde jobbene sine. Dette er skummel sensur, og jeg mener debatten må tas. Jeg bekymrer meg over hvordan Trump kommer til å bruke attentatet til å rettferdiggjøre ulike tiltak, samt muligens å fjerne opposisjonen.

Og siden når skal ikke synspunktene eller handlingene til kjente, avdøde mennesker være et diskusjonstema? Hvis president Donald Trump hadde blitt drept i attentatforsøket i juli 2024, skulle vi da ikke diskutert Trumps tankegods og politiske innflytelse? Turning Point USA ble av Choi i sin siste podkast-episode beskrevet som en av verdens største politiske organisasjoner.

Siden når skal ikke virket til kjente, avdøde mennesker være et diskusjonstema?

Mener virkelig da Subjekt-redaktøren at vi ikke skal diskutere tankegodset hans etter attentatet?

Samtidig har det også etter Kirks død kommet, mildt sagt, ubehagelige reaksjoner fra den amerikanske høyresiden. Elon Musk skrev på X kort tid etter drapet at «venstresiden er mordets parti». Det re-

publikanske kongressmedlemmet Anna Paulina Luna mente at det var en samlet venstresides skyld at attentatet fant sted. Trumps tidligere seniorrådgiver Steve Bannon ønsket omfattende arrestasjoner og nedslående aksjon mot akademiske institusjoner. Om de mener den liberale venstresiden generelt, det demokratiske partiet, de ytterliggående eller bare alle som er imot MAGA, defineres aldri. Samtidig kan man også høyere opp i det amerikanske maktapparatet høre visepresident JD Vance snakke om straffeforfølgelse av blant annet den liberale donoren George Soros' Open Society Organization. Og hva har Soros med dette drapet å gjøre? Ingenting. Alle skal trues og fjernes av MAGA: donorer, komikere, og ifølge enkelte, hele venstresiden.

Likevel er stemmer som Choies og andres stille når den amerikanske høyresiden annonserer en systematisk straffeforfølgelse av venstresiden, tilsynelatende som hevn. Og paradoksalt nok er det jo nå sann at de som skriker høyest om kanselleringskultur og ytringsfrihet, sensurerer i fleng. Man ser at handling blir til ord når høytstående republikanere faktisk går etter en venstreside, deres donorer eller kjente profiler som Kimmel. Slike tendenser er farlige, og det er definitivt ikke riktig å undertrykke diskusjonen rundt Kirks ideologiske tankegods, samt påvirkning på både norsk og amerikansk ungdom etter hans død. Nå er Charlie Kirk begravet, men ikke la humor, opposisjon og ytringsfrihet begraves med ham.

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Lovforbud mot kvelningssex?

På oppdrag fra svenske myndigheter har rettsmedisinere i Sverige gransket kvelning og kvelningssex, melder NRK. De har undersøkt kvelning både som del av voldsutøvelse, men også som del av frivillig sex, og kommet frem til at det er langt farligere enn antatt. Til NRK forteller overlege ved Rättsmedicinalverket, Eva Rudd, at det er flere risikoer knyttet til kvelning: ikke bare dødsfall, men også langsiktige skader på hjernen. Kollega Brita Zilg legger til at det er snakk om sekunder før kvelning kan være livsfarlig: Hjerneceller dør når

hjernen ikke får oksygen.

Eva Johnsson, visestatsadvokat ved utviklingsavdelingen hos den svenske påtalemyndigheten, mener det er aktuelt å diskutere en egen lov mot halsgrep og kverletak, noe som også vil gjelde frivillig kvelningssex. Advokaten mener også at det burde diskuteres om det skal være lov å samtykke til kvelning under sex, og om kvelning i det hele tatt «hører hjemme i et moderne samfunn». Hvordan den loven eventuelt skulle blitt håndhevet, blir spennende å følge med på. ALA

STJELER PÅ MATBUTIKKEN:

– Det er et *fuck you* til

Det er jo egentlig litt *fucka*. Dette er første gang jeg snakker høyt om det

«Peder»

Studenter har stadig dårligere kjøpekraft, og matvareprisene øker. Studenten Peder løser trang studentøkonomi på en ganske ukonvensjonell måte.

Matvarepriser

Tekst Mia Huse
Foto Adrian Heggem Misfjord

«Peder» betaler alltid når han handler på matbutikken. Men han betaler ikke for alt.

– Jeg går alltid rundt med en *totebag* når jeg handler. Jeg legger de største tingene øverst, og legger dem på båndet når jeg skal betale. De mindre varene lar jeg ligge igjen i bagen.

Universitas omtaler studenten med falskt navn, på grunn av sakens ulovlige natur.

Han har en slags rutine på det. Når han storhandler går han fra butikk til butikk, og han unngår å handle for mer enn tre til fire hundre kroner på hvert sted.

– Jeg går først på Coop Extra, handler for kanskje tre hundre og stjeler for hundre. Så går jeg hjem og legger det fra meg, og går videre for å gjøre det samme på neste butikk. Jeg ender opp med å stjele kanskje 25 prosent av det jeg sitter igjen med.

Plutselig begynner Peder å le.

– Det er jo egentlig litt *fucka*. Dette er første gang jeg egentlig snakker høyt om det, ler han.

Eier 97 prosent

Peder forteller likevel at han ikke har dårlig samvittighet for å stjele.

– De bryr seg ikke om meg, så hvorfor skal jeg bry meg om dem, sier han om matvaregigantene.

Med matvaregigantene mener Peder selskapene som dominerer i den norske matvareindustrien: Coop, Rema 1000 og Norgesgruppen.

Norgesgruppen er den største, og eier butikker som Kiwi, Joker og Meny. De har en markedsandel på litt over 40 prosent, noe som vil si at de står for cirka 40 prosent av den totale omsetningen til matvareindustrien.

Coop, med butikker som Coop Extra, Coop Prix og Coop Mega, er nest størst, og har en markedsandel på cirka 30 prosent. Rema 1000, eid av Reitan AS, ligger

Sintef er favoritten blant unge

Sintef er stedet alle unge vil jobbe i år, skriver Academic Work i en pressemelding til Universitas. Deres årlige rapport, Young Professional Attraction Index (YPAI), kartlegger unge i arbeidslivet og rangerer landets mest attraktive arbeidsgivere. Rapporten omfatter studenter, nyutdannede og de som er inntil fem år inn i karrieren. Forskningsinsti-

tuttet Sintef klatrer helt til topp på rangeringen, etterfulgt av Google, Finn.no og Aker BP. Dette er tredje gang Sintef ligger på førsteplass.

– Sintef har suverent best rykte i landet og er også helt klart det selskapet flest unge talenter sier de ønsker å jobbe hos. Unge løfter blant annet frem at Sintef driver med sam-

funnsnyttig og fremtidsrettet forskning og tilbyr relevante og spennende arbeidsoppgaver, sier Mats Furulund, administrerende direktør i Academic Work. Indeksen baserer seg på selskapets rykte, selskapets opplevde suksess og hvor vidt kandidatene ønsker å jobbe i selskapet.

ALA

til matvaregigantene

Matvareindustrien

+ Fra 2002 til 2023 ble studiestøttens kjøpekraft redusert med 20 prosent.

+ Konsumprisindeksen (KPI) på matvarer og alkoholfrie drikkevarer steg med 5,4 prosent fra august 2024 til august 2025.

+ Matvareindustrien i Norge er dominert av tre selskaper som står for omtrent 97 prosent av den totale omsetningen: Coop, Rema 1000 og Norgesgruppen.

+ Norgesgruppen har en markedsandel på 43,6 prosent. Coop har en markedsandel på 29,7 prosent. Rema 1000 har en markedsandel på 23,9 prosent.

+ Markedsandelene er basert på tall fra 2021 til 2024.

Kilde: Samfunnsøkonomisk analyse, Statistisk sentralbyrå og Store Norske Leksikon

på litt under 25 prosent.

Til sammen står disse tre selskapene for omtrent 97 prosent av den totale omsetningen i den norske matvareindustrien. Den smale maktkonsentrasjonen fører til et dårligere utvalg og høyere priser for norske forbrukere. Det påstod regjeringen i sommer, da de la frem tiltak for bedre konkurranse i dagligvarebransjen.

Stoler ikke på matvareindustrien

På spørsmål om hvorfor han stjeler, svarer Peder at årsaken er ganske sammensatt.

– Det starta mest fordi jeg ville bruke mindre penger på matvarer. Men etter hvert har det kommet en slags politisk rettferdiggjøring for det.

Det er mange studenter som sliter økonomisk. Studiestøttens kjøpekraft har sunket med omtrent 20 prosent de siste 20 årene. Konsumprisindeksen på matvarer og alkoholfrie drikkevarer økte dessuten med 5,4 prosent fra 2024 til 2025. Studielånet strekker ikke til, og studenter som Peder sliter når matvareprisene øker.

Peder sier at han stjeler fordi han vil spare penger, men også fordi han syns at det ikke burde være så dyrt som det er. Han syns

25 PROSENT: «Peder» betaler ikke for en fjerdedel av alt han handler.

dessuten at det er litt gøy å stjele.

– Det er kanskje litt sånn *fuck you* tilbake til matvaregigantene, men det er mest fordi det har blitt så dyrt. Og så synes jeg at det er litt gøy. Jeg har alltid vært glad i spenning.

De bryr seg ikke om meg, så hvorfor skal jeg bry meg om dem?

«Peder» om matvaregigantene

– Men det handler om det politiske?

– Årsaken var ikke nødvendigvis det politiske, men nå er jeg litt

sånn, ja, *fuck* matvareindustrien. Den må reguleres.

Han forteller at han ikke stoler på matvareindustrien. Han kritiserer det han opplever som urettferdig prissetting og monopol.

– Det hadde vært noe annet å stjele fra en liten, selvstendig drevet butikk. Men jeg bryr meg ikke om de som har monopol på matbutikkene, kjøper opp alt og øker priser som de vil.

Vil ikke spise kjipe studentmiddager

Peder sier at han merker at prisene har økt, men at stjelingen ikke nødvendigvis handler om at han ikke har råd til mat i det hele tatt.

– Det handler om å få råd til å lage kule måltider. Jeg stjeler ofte krydder, sauser og sånne ekstrating. De tingene er ofte små, så de

er dessuten enkle å stjele.

Han forteller at han ikke synes man skal måtte spise billige og stusslige middager bare fordi man er student.

– Jeg vil gjerne slippe å spise sånne kjipe studentmiddager hele tiden.

Han påstår at prisene ikke trenger å være så høye som de er, og at studentene ikke burde trenge å begrense seg og spise bare den aller billigste maten. Han mener det er matvarekjedene og ikke studentene som har ansvaret for å håndtere prisøkningen og gjøre det enklere for studentene.

– De burde ikke kunne øke prisene noe mer enn nødvendig. Prisene burde være det minste bedriftene kan kreve for å få endene til å møtes. Ikke så mye som folk er villige til å betale, et tall som

bare fortsetter å øke, fordi folk jo må ha mat.

Kommer ikke til å slutte

– Hva skal til for at du skal slutte? Stjeling er jo ulovlig, og er dermed en ganske skummel vane å ha.

– Kanskje hvis jeg hadde fått masse penger. Men det er rart. Jeg vet ikke om jeg hadde sluttet hvis det skjedde. Det har kanskje blitt en vane.

Peder vet ikke helt om han vil slutte. Han forteller at han synes det er unødvendig å betale så mye som man egentlig skal på matbutikken.

– Kanskje jeg hadde slutta hvis det kom en endring som gjorde at matvaregigantene ikke kunne prise varer basert på markedet og hva folk er villige til å betale. Det er jo mat, folk må ha det. Det er en prinsippsak å fortsette.

Musky stemning på AHO

Elon Musk anklages for å ha gjort Nazi-hilsen og deltok på AfD-møte i januar. Da hans selskap Tesla ble presentert på AHOs karrieredag, vakte det blandede reaksjoner blant studentene. Studentene må selv avgjøre om de vil jobbe for selskapet, sier professor ved Institutt for design.

Karrieredag

Tekst Pernille Nilson Ramstad
Foto Adrian Heggem Misfjord

Karrieredagen ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO) arrangeres årlig for å koble studenter med potensielle arbeidsgivere. I september ble Tesla for første gang presentert som et mulig internship for designstudenter.

– Vi fikk henvendelse fra en tidligere studentkontakt som nå jobber for Tesla i Los Angeles. Han spurte om vi ville åpne muligheten for at våre studenter kunne søke internship der, forteller Rachel Troye, professor ved Institutt for design, til Universitas.

Første Tesla-presentasjon

Musk er blitt kritisert for høyerradikale uttalelser, aktiv støtte til det tyske partiet Alternativ für Deutschland (AfD) og oppførsel som har vekket sterke reaksjoner internasjonalt. Designstudent Are Landfald reagerer på at Tesla trekkes frem av AHO på karrieredagen.

– Det første jeg tenkte var at det var litt komisk. Videoen de viste var ekstremt polert og virket nesten KI-generert. Flere lo, men samtidig vet vi jo at Tesla er en enorm karrieremulighet, sier Landfald. Han viser til introduksjonsvideoen som ble brukt under presentasjonen av Tesla.

Teslas bidrag besto kun av en video hvor selskapet og et glimt av Musks ansikt ble presentert av leder for arrangementet, i motsetning til de andre bedriftene som hadde egne talspersoner.

– Ikke vår oppgave

Tesla opplever voksende motstand internasjonalt. I Tyskland falt salget med 76 prosent etter at Musk uttrykte sin støtte til AfD, skrev Finansavisen i mars.

Designprofessor Troye mener likevel at ansvaret ikke ligger hos skolen:

– Jeg ser Tesla som en interessant og lærerik praksisplass. Det må være opp til studentene å avgjøre om de ønsker å jobbe der, basert på egne verdier. Det er ikke vår oppgave å filtrere bort en slik mulighet, sier professoren.

MORALSKES KVALER: Designstudent Are Landfald savner diskusjon rundt de moralske spørsmålene til bedrifter som Tesla, Kongsberg Gruppen og Equinor i undervisningen til AHO.

Student Landfald påpeker problematikken i karrierevalg for designere:

– Skal jeg søke på dette og gjøre et smart valg for min karriere, portefølje og for å bygge erfaring? Eller skal jeg velge moralsk riktig? Det er et dilemma mange sikkert kjente litt på i salen.

Landfald peker også på høyskolens ansvar:

– Jeg syns det er synd at ansvaret står hos hver enkelt student, og ikke hos skolen, og hvilke aktører de velger å presentere til oss.

Vage etiske retningslinjer?

På spørsmål om hvilke vurderinger AHO gjør rundt samarbeidspartnere, viser professoren til høy-

skolens etiske retningslinjer.

– Så lenge det er innenfor våre retningslinjer, mener jeg vi ikke skal bestemme hvilke bedrifter studentene skal jobbe for. Noen vil aldri jobbe i konsulentbransjen, andre trives best der. Det finnes flere måter å forholde seg til problematiske arbeidsplasser

direkte støtte til krigføring i Teslas virksomhet.

– Hvor går grensa for når AHO vil ta et etisk standpunkt?

– AHO har en policy når det gjelder dette, men vi bør jobbe videre med å utvikle tydeligere retningslinjer. Det vil alltid være en skjønnsmessig vurdering. Jeg tenker dette er en gråsone hvor vi som institusjon kan la det være opp til studentene, understreker professoren.

Troye poengterer at AHO allerede samarbeider med aktøren Kongsberg Maritim. I mai skrev Universitas om AHO-studenter som krevde at samarbeidet ble avsluttet. Aktøren er ett av Kongsberg Gruppens fire forretningsområder. Sist uke oppsto

Dette er en gråsone hvor vi som institusjon kan la det være opp til studentene

Rachel Karine Bergesen Troye, professor ved Institutt for Design på AHO

på – man kan velge dem bort, eller forsøke å påvirke innenfra, sier Troye.

Hun peker på at det etter hennes kjennskap ikke er noen klare menneskerettighetsbrudd eller

demonstrasjoner ved Kongsberg Gruppens stand på karrieredagen ved Universitetet i Oslo.

– Det finnes alltid flere perspektiver. Det finnes også flere måter å påvirke en bedrift eller en organisasjon på, til å utvikle seg i en mer bærekraftig retning, sier professoren.

Universitetenes ansvar

Jan-Erik Grindheim, professor i statsvitenskap og kursholder i etikk og samfunnsansvar ved Universitetet i Sørøst-Norge, ser et tydelig skifte i hvordan universiteter samarbeider med næringslivet.

– Vi har et større fokus på selskapers samfunnsansvar, ikke bare profitt, sier han.

– Selskaper dømmes i dag etter mer samfunnsmessige kriterier enn de gjorde før. Ergo er det også viktig for universiteter og høyskoler å tenke på hvem det er vi samarbeider med.

– Når en institusjon presenterer slike selskaper som gode muligheter, sender det signaler både til studentene og til arbeidslivet. Derfor er det bra at vi diskuterer det, i stedet for at det bare går under radaren, mener han.

Det finnes andre muligheter som ikke er så uetiske

Are Landfald, designstudent ved AHO

– Jeg synes det er viktig å skille person og selskap. Elon Musk er en spesiell type, men Tesla kan likevel være et selskap som følger FN's bærekraftsmål og andre krav vi stiller i dag, sier Grindheim.

Professoren erkjenner likevel at det finnes gråsoner. Det viktige er å skape bevissthet rundt samarbeidene og diskutere dem åpent.

– Seriose medier som Universitas spiller en viktig rolle her, avslutter Grindheim.

Skuffende mangel på diskusjon
For student Are Landfald peker saken på et større behov.

– Jeg savner mer av den diskusjonen på skolen. Siden vi blir presentert for Kongsberg Gruppen, Equinor og nå også Tesla, kunne man brakt de moralske spørsmålene mer inn i undervisningen.

Han avslutter med en klar oppfordring:

– Jeg velger å tro at AHO kunne presentert oss for noen andre. Det finnes andre muligheter som ikke er så uetiske. AHO har tidligere presentert Kongsberg Maritim på en ukritisk måte, og nå gjør de det på en måte igjen. Litt skuffende, kanskje.

SKAPER ENGASJEMENT: August Ihle mener det er viktig med studentpolitikk som engasjerer.

STUNT: Mathias Teffar Jubskås omtaler noen av vedtakene som symbolpolitisk publisitetstunt.

REALISTISK: Milad Rezvan er håpfull og omtaler skybar som genialt.

Vil ha sky bar på Blindern

Hvem sa det ikke var mulig å bekjempe folkemord samtidig som man vil nyte et glass på taket? Det har blitt snakket om akademisk boikott, fossilfrie kjøretøy, trapp og sky bar under helgens møte i Studentparlamentet ved UiO.

Studentparlamentet ved UiO

Tekst Bahja Omar Ali
Foto Adrian Heggem Misfjord

Studentparlamentet (SP) ved Universitetet i Oslo (UiO) hadde et tre-dagers møte på Thon Hotel Vettre i Asker i helgen. Universitas møter en av helgens deltakere, statsvitenskapstudent Mathias Teffera Jubskås på UiO. Helgen har bestått av god politisk diskurs i kampen mot folkemord og god pils med utsikt.

Publisitet, stunt og aktivisme

Jubskås er medlem av Venstrealliansen (VA), og ble stemt inn under studentvalget våren 2025. Deres toppsaker er blant annet billigere husleie og boikott av folkemord.

– Det var veldig mye politikk som vi støttet, som fikk gjennomslag. Et forslag som var vårt eget, var at SiO bør bygge flere studentboliger utenfor eller nær Ring 3.

VA er studentlisten med nest størst oppslutning på 16,87 prosent, størst er Lista. Jubskås forteller videre om stemmeprosessen under møtet. Tiltakene som ble lagt frem

var blant annet fossilfrie kjøretøy på UiO og akademisk boikott. Ifølge Jubskås ble det også vedtatt noen andre saker som var litt mer uventede.

– Det er for eksempel dette forslaget med sky bar. Vi stilte oss bak forslaget. Hvorvidt det er realiserbart eller ikke er en annen sak. Men det bidrar jo til å skape oppmerksomhet rundt student-

Vi har jo mer politikk som er ment for å engasjere

August Ihle, 18, kandidat for Lista

parlamentet og på en måte vekke interessen hos flere folk.

– Hvordan tror du at det hadde forbedret studentmiljøet for UiO-studenter?

– Nei, altså ... Jeg vet ikke. Det er jo veldig tidlig ... Litt tidlig å si, kanskje.

– Det var vel en grunn til at dere stilte dere bak?

– Det er vel mer symbolpolitisk, egentlig. Litt sånn publisitetstunt, kanskje. Som forhåpentligvis ... Ja, blir godt mottatt.

Sky bar og trapper

Lista er studentlisten med høyest oppslutning, med et engasjement for trappen utenfor Georg Sverdrups hus (GS), samt at do-dørene skal slå utover.

Våren 2025 skrev Lista sine kandidater et debattinnlegg i Universitas, der de påsto at de skiller seg ut fordi de er ærlige på det de kan gjøre noe med. De mente at de andre studentlistene holdt sine velgere for narr ved å gå til valg for billigere husleie.

Protokollen fra helgens møte består av noen hundre repeterende forslag, men et som skiller seg ut er forslag 204. Bygging av sky bar i Lucy Smiths hus. En kan først anta at et sånt forslag kommer for å lette på stemningen etter å ha hørt over to hundre forslag. Tvert i mot så vedtas dette forslaget.

Universitas møter 18. kandidat for Lista, August Ihle. Han var ikke til stede under helgens møte, men har fått med seg potensiell sky bar

og endring av trappa utenfor GS.

– Er det realistisk å få en sky bar i rektorbygget?

– Det tror jeg ... Jeg tror ikke at det er ... Vi har jo mer politikk som er ment for å engasjere. Og politikk som vi føler faktisk er riktig å få gjennom.

– Hva vil dere egentlig gjøre med trappen?

– Hva som helst må gjøres med trappen.

Litt sånn publisitetstunt, kanskje

Mathias Teffar Jubskås, tredjekandidat for Venstrealliansen

Ihle fremhever viktigheten av Lista som en annerledes studentliste som skiller seg ut ved å representere medlemmer av alle fakulteter.

En kvart million på en helg

Tredagersturen finansieres av en spesifisert tildeling fra UiO, og hadde et budsjett på 250.000 i år.

– Jeg skjønner jo at det minner litt om en gjeng med gamlinger som samler seg på en fjellhytte i Sveits og diskuterer politikk, sier Jubskås om det svimlende høye beløpet.

– Men det er kanskje derfor det er viktig at man sprer mer oppmerksomhet rundt SP. Vi repre-

senterer jo studenter flest, alle kan ha en stemme i dette.

Leder for Studentparlamentet ved UiO, Milad Rezvan, forteller stolt om helgens møte på Vettre, og forsvarer budsjettet til SP.

– Store summer er jo relativt. Det er jo for at studentdemokratiet skal kunne møtes, forteller Rezan, og påpeker at de 250.000 kronene er en øremerket bevilgning fra UiO.

Symbolisk med sky bar

– Kan du fortelle hvor gjennomførbart sky bar og endring av trappen er?

– I første omgang tror jeg det er mer sannsynlig med en sky bar enn trappen. Dette er jo en fredet trapp, svarer Rezvan.

– I praksis så betyr å gjøre noe med trappa i GS veldig mye forskjellig, som å installere flere lys rundt, så det er lettere å se trappa om natta og legge merke til de altfor lange trinnene.

Og når det gjelder sky bar:

– Hvis man skal se essensen av å være et universitet for studentfrivilligheten, så er det jo ganske symbolsk og genialt med en studentdrevet bar i rektorbygget.

Rezvan mener sky baren er særegen for UiO og noe andre institusjoner ikke hadde kommet på, og så er det «ganske fett». Ideelt skal skybaren drives frivillig av studenter, og pilsen skal i hvert fall ikke koste 140 kroner.

DEGREES OF FREEDOM:

Education behind the Prison Walls

While education is seen as an important element of Norway's restorative prison system, some hurdles persist, especially in accessing higher education behind walls.

Activism

Tekst Elena Angela Biffi

In the silence of a prison cell, education becomes a thread of hope for those trying to rebuild a different kind of tomorrow. Behind the high walls of Oslo Prison, a quiet struggle unfolds; not just for freedom, but for knowledge and self-transformation.

Norway's prison system is internationally recognized for prioritizing rehabilitation over punishment.

– Rehabilitation isn't just about reducing the tendency of criminals to reoffend. It's about enabling people to reclaim their identity and their dignity, explains Anita Lopez-Pedersen, Associate Professor of Special Needs Education at the University of Oslo.

Books Behind Bars

Education plays a central role in Norway's restorative model. Studies show that those with low levels of education are more likely to commit crimes, while access to learning dramatically improves reintegration outcomes. For many inmates, school offers more than skills – it offers purpose. Yet, there is only one university-level student at Oslo Prison. To protect his identity, we have assigned the pseudonym «Adrian» for the purposes of this article.

– You've got to do something rewarding with your time. It's a good change of pace from staring at the wall, so to speak, Adrian says.

Adrian had already started his degree in biology before incarceration and decided to continue his studies behind bars.

– My main motivations were finishing a degree, satisfying my thirst for knowledge and doing something productive and fulfilling.

Still, access to formal education remains highly unequal. Inmates with long sentences are more likely to pursue school, while short-term incarceration makes it nearly impossible to plan a learning path. Mental health issues and substance abuse, both prevalent in the prison population, further compound the challenge.

– The vulnerability of this population makes it difficult to engage with structured education, Lopez-Pedersen notes.

One of the biggest challenges in prison

education is the high rate of learning disabilities among inmates. A Norwegian study found that up to ten percent of prisoners have intellectual disabilities – ten times the rate in the general population, while around one-third report dyslexia, compared to five to ten percent outside prison.

Although Norway's Education Act guarantees special education, many prisoners with learning difficulties do not receive the support they're entitled to. A recent study found that formal special education is largely absent, with prisons relying on infor-

It would have been nice to talk about the curriculum with other students

«Adrian», student at Oslo Prison

mal adjustments to bypass required evaluations. This leaves inmates without proper documentation of their needs, which could limit future educational or rehabilitation opportunities and violate their rights as learners.

Vocational programs, such as hairdressing or culinary training, are often more accessible than higher education, though there are challenges here too. Companies outside prison don't always receive funding to take in adult trainees, limiting access to internship placements. Nonetheless, Ellen Øverlie, education advisor at Oslo Prison, affirms the positive effect education has inside.

– You see them starting to believe in themselves. That alone is incredibly valuable.

Learning Against the Odds

Under Norway's Education Act, ordinary schooling is a legal right, even for prisoners. However, university-level education is not.

– University is an offer, not a right. And in high-security settings like ours, it comes with serious limitations, Øverlie explains. Oslo Prison imposes strict controls on internet access. Inmates cannot access online materials without the presence of advisors – a system that is both time-consuming and resource-intensive, often amounting to one-to-one supervision.

This makes tasks like accessing university portals, academic databases, or even communicating with professors exceptionally difficult.

– Limited access to web resources, presentations and academic material, limited contact with students and professors, Adrian lists when asked about the biggest challenges of studying in prison.

Because of these digital barriers, inmates often need to purchase physical textbooks, relying on financial support from friends or family outside. Even administrative necessities like BankID – a digital identity system required, also, for university applications – are hard to navigate without phones or digital devices.

Despite this, there is growing interest in university studies among inmates. Øverlie notes a trend: many are increasingly drawn to business and leadership studies, attracted by the job market – even though such degrees are costly and competitive. She's careful, though, about recommending academic pathways.

– It can be very frustrating because of the barriers. I only suggest it if I think the student can handle the demands, realistically. While pursuing a degree is possible, it often comes with compromises.

– I had to pick my courses carefully. Although it's not easy, it's definitely possible with the support I have, Adrian says.

Rehabilitation is about enabling people to reclaim their identity and their dignity

Anita Lopez-Pedersen, Associate Professor of Special Needs Education, University of Oslo

– It would have been nice to talk about the curriculum with other students, but my supervisor is also a good conversationalist – so it could have been worse.

He acknowledges the psychological impact, too.

– Although studying hasn't changed my

life philosophy, if I hadn't gotten to study, my options would have been worse – and I would have been steered more toward a life of crime. Although far from definitive, the chances would have increased.

An Experience from Outside Norway

Norway is not alone in grappling with the balance between rehabilitation and security. Across Europe, countries are experimenting with new ways to bring higher education into prisons. In Italy, for example, a group of universities in Milan has partnered with correctional facilities to bring academic courses directly behind bars.

At Bollate Prison near Milan, incarcerated students attend classes with peer tutors from outside the prison and can now independently access e-learning platforms and university services, thanks to a filtered internet connection. The program currently supports 90 inmates in 27 degree tracks, hosted by the Milan Bicocca University's

You see them starting to believe in themselves. That alone is incredibly valuable

Ellen Øverlie, education advisor at Oslo Prison

prison education program.

A Neutral Space for Identity Building

For many inmates, school becomes a rare neutral zone within prison walls – a space where they are seen as students, not offenders.

– Education is never trivial, Lopez-Pedersen says.

– It's about giving people the tools to live a high-quality life, even after prison.

The student echoes the sentiment:

– Being a student was already

part of my identity. I've had to limit my options due to my sentence, but studying gives me something real and fulfilling.

Many continue that journey after release, especially with support from organizations like the Norwegian Red Cross. Through initiatives like Nettverket etter soning (Network After Serving), former inmates gain access to educational resources, mentorship, and vocational programs that help them transition more smoothly into stable employment.

universitas@universitas.no

MAKTAS YNGSTE

Universitas blir kjent med de yngste på Stortinget

Frøya har blitt «Løkka-baddie»

Universitas har møtt historiens yngste stortingsrepresentant og Grünerløkkas ferskeste «IFO», Frøya Skjold Sjursæther (MDG).

Politikk

Tekst Stian Skogen Sandberg
Foto Ivo Ek

Onsdag forrige uke flyttet Frøya Skjold Sjursæther (19) fra Bergen til sitt nye kollektiv på Løkka, for å jobbe på Stortinget. Universitas skulle møte henne i kollektivet, men måtte ut på en kafé fordi en roomie var blitt syk.

– Stakkars folk. Det har vært mye presse. I dag lovte jeg henne å ikke ta med noen journalister når hun ligger der og er syk.

– Så hele pressekorpsset har vært innom?

– Det har vært intenst. Da vi kom onsdag kveld, skulle både Aftenposten og Stortingets kommunikasjonsavdeling være med for å filme innflyttingen. Jeg hadde glemt å si fra til de jeg bor med, og de var ganske fulle...

– Føler du deg hjemme her på Løkka nå?

– Ja, jeg har gjort som alle Løkka-baddies må. Tursko og dressbukse. Det forsto jeg at jeg måtte ha, så jeg kjøpte dem i går, ler hun.

– Hva skjer egentlig når man starter på Stortinget?

– Spør du meg, så spør jeg deg. Vi har jo akkurat begynt, men Stortinget har et eget program for opplæring av nye representanter, det begynner i neste uke.

– Så det er litt som skolestart?

– Litt, bare at det også kommer diskusjoner med alle partiene om posisjonering inn mot budsjettforhandling og sånn da.

Sjursæther forteller at det fører litt imposter-syndrom med å være på Stortinget, men at hun har vært i partipolitikken siden hun var tolv. Så hun føler seg ikke helt ny i gamet, selv om hun er ung.

– Nå har du fått deg voksenjobb og 1,2 mill i årslønn. Hvorfor flytte inn i kollektiv?

– Jeg tror jeg har godt av å møte folk på min egen alder og henge med noen som ikke er 50

MEKTIG: Frøya Skjold Sjursæther gleder seg til å være en av Norges 169 mest innflytelsesrike personer.

år gamle representanter fra Arbeiderpartiet, Høyre og Fremskrittspartiet.

– Kunne du tenkt deg å studere, eventuelt hva?

– Journalistikk, kanskje.

– Åja, ikke statsvitenskap?

– Jeg er på Stortinget de neste fire årene, men det er ikke gitt at jeg skal drive med politikk resten av livet. Jeg vil være på Tinget så lenge jeg får tillit fra partiet og velgerne, men jeg har også lyst til å studere på et tidspunkt.

– Føler du deg veslevoksen i noen grad?

– Haha, ja, det går ikke an å være 19 år på Stortinget uten å være litt veslevoksen.

Universitas la merke til at Sjursæther la ut på Instagram at hun var «ute på vift» i helgen.

– Hvordan er en kveld «ute på vift» for deg?

– Nå hadde jeg åtte jenter fra Bergen på besøk i helgen, da var vi hjemme og dro til et utested som vi vet de slipper inn en gjeng 19-åringer, hehe.

– Tenker du noe på at du er et forbilde?

– Ja, og jeg tror det største problemet for ytringsfriheten nå er at unge ser hvor mye hets

Frøya Skjold Sjursæther

- + Født i 2006
- + Kommer fra Bergen
- + Nyvalgt stortingsrepresentant for MDG Hordaland
- + Medlem av Miljøpartiet De Grønne siden hun var 12 år
- + Droppet ut av videregående for å lede valgkampen i Hordaland

samfunnsdebattanter får. Det kan føre til at andre unge ikke orker å ta byrden som kommer med å uttale seg offentlig. Jeg tror det er superfarlig for demokratiet og ytringsfriheten.

– Hva får du hets for?

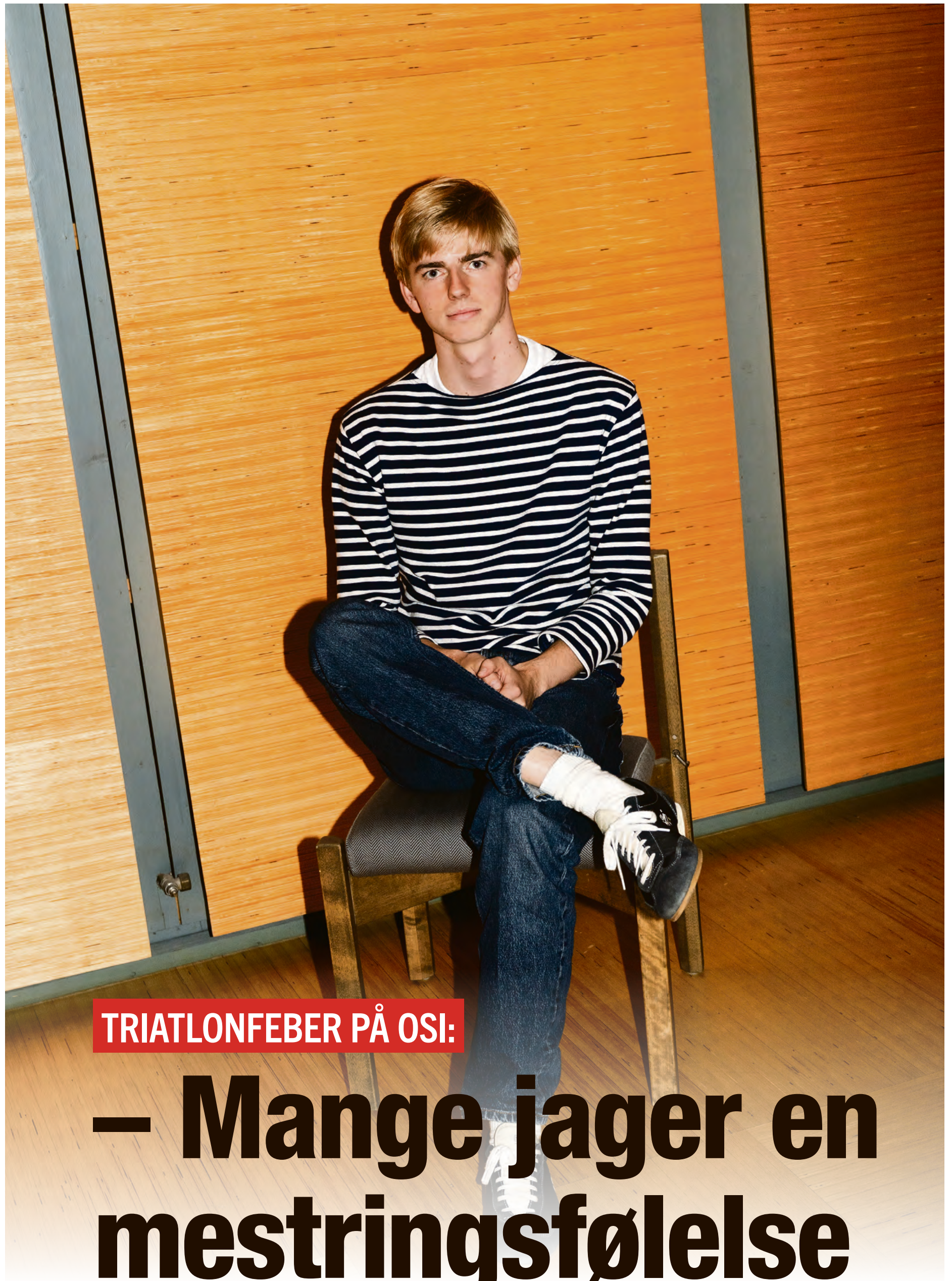
– Kommentarer om at man skal drepe seg selv, eller at man er helt dum i hodet, at man er hjernevasket, hjernedød, eller... Ja. At jeg må bli tørr bak ørene. Det får jeg aller mest. At man må bli voksen før man uttaler seg.

Likevel holder hun kommentarfeltene sine åpne, så folket kan gi konstruktive tilbakemeldinger.

– Hva gleder du deg mest til med den nye jobben din?

– Jeg gleder meg til å få være en av de 169 mest innflytelsesrike folkene i landet, sier hun med et smil.

universitas@universitas.no

TRIATLONFEBER PÅ OSI:

– Mange jager en mestringsfølelse

PR: Carl August Jensehaugen (21) tror influensere har bidratt til å øke populariteten til triatlon.

Flere studenter kaster seg ut i triatlon, inspirert av influensere og OL-gull. Studentklubber gjør sporten mer tilgjengelig.

Idrett

Tekst Albert Randsborg

Foto Jesper Solomon og Adrian Heggem Misfjord

Salen er fylt av stasjonære sykler på den ene siden, og tredemøller på den andre. Så fort som mulig skal utøverne hoppe fram og tilbake mellom maskinene. OSI Triatlon, studentklubben for triatlon-utøvere i Oslo, står klare for dagens økt: en slags «race day»-simulasjon.

– Triatlon er en voksende sport i Norge, uten tvil, sier Emil Røhne (31), leder i OSI Triatlon. Han forteller at klubben har opplevd stor medlemsvekst de siste årene, spesielt blant studenter, og er nå på over 80 medlemmer.

Røhne kaller Norge et «kondisjonsland», med stor interesse for utholdenhetstrening som løping, langrenn og sykling. Han sier triatlon gjør treningshverdagen mindre monoton.

Om du stiller opp med bysykkel, så er det greit

Maren Sofie Christensen (25), OSI Triatlon medlem

– Mange jager en mestringsfølelse, og maraton er kanskje litt langt og ensformig, sier Røhne, og legger til:

– Men gjør du et olympisk triatlon, som kan vare nesten like lenge, så får du delt det opp. Det er mye mer skånsomt og variert. Så kan man oppleve samme mestring, men med litt variasjon.

Influensere og Iron-menn

Carl August Jensehaugen (21) var på landslaget i triatlon i tenårene, men har lagt satsingen bak seg. Nå studerer han statsvitenskap på Universitetet i Oslo. Han mener også lange, seige utholdenhetsutfordringer er en pågående trend i Norge.

– Det er litt sånn David Goggins, macho-aktig, sier Jensehaugen. Han refererer til den amerikanske ultraløperen og utholdenhets-influenseren.

– Man har det jo veldig bra i Norge. Kanskje man søker litt etter en utfordring i hverdagen. Noe å oppnå, noe å slå.

Jensehaugen sier influensere kan ha økt populariteten til sporten, og nevner at Vegard Harm i 2024 prøvde seg på Norseman, et løp kjent som «verdens tøffeste triatlon».

– Det skaffet jo mye PR, og så ser du at flere influensere har hoppet på i år. Det skaper et engasjement.

Samtidig som triatlon har blitt

Triatlon

- + En utholdenhetssport med tre etapper: svømming, sykling og løping. Det er ingen pauser mellom etappene.
- + Et olympisk triatlon har 1500 m svømming, 40 km sykling og 10 km løping. Ironman har 3800 m svømming, 180 km sykling, og 42 km løping.
- + Kristian Blummenfelt (OL-gull 2021, Ironman-verdensmester 2021), Gustav Iden (Ironman-verdensmester 2022) og Casper Stornes (Ironman-verdensmester 2025) har alle satt Norge på triatlonkartet.

influensernes nye utfordring, er de norske profesjonelle topputøverne i særklasse. Tidligere i september vant Norge første-, andre- og tredje-plassen i verdensmesterskapet i Ironman, et langdistanse triatlon.

– Jeg ble veldig glad, men ikke nødvendigvis overrasket, for de har jo tapetsert pallen før, sier Jensehaugen, som kjenner seierstrioen – Casper Stornes, Gustav Iden og Kristian Blummenfelt.

Han understreker at de har en ekstrem tilnærming til idretten, selv blant sine profesjonelle motstandere.

– De er vanvittig strukturerte. Det er livet deres. Det er en slags munketilstand. De drikker ikke, de gjør alt riktig, for å si det sånn.

Norge har lenge briljert på toppnivået, og Jensehaugen mener dette kan ha økt interessen for sporten blant mosjonistene:

– Det gjorde et stort byks i 2021 da Kristian Blummenfelt vant OL-gull for Norge.

Et godt felleskap

OSI Triatlon har høyt nivå på utøverne sine. Klubben stilte med tre deltakere på årets Norseman, og mange er med på Oslo Triatlon. Samtidig forblir sporten utliggjengelig for mange. Landeveissykler og svømmevådrakter kan koste titusenvis av kroner, og er ofte for kostbart for studentbudsjettet. Derfor understreker Røhne den viktige rollen til klubber som OSI og NTNUI.

– Man trenger bare løpesko og svømmebriller, så kan man være med på økter.

Ifølge Røhne er svømmetreningen det viktigste tilbudet. Klubben får fordelt gratis svømmetider av Triatlonforbundet, og leier inn svømmetrenerne til egne økter. Når det gjelder de andre to grenene, blir mye av treninga gjort inne.

Det er litt sånn David Goggins, macho-aktig

Carl August Jensehaugen (21), student og tidligere medlem av landslaget i triatlon

– OSI tilrettelegger for mye trening innendørs. Det er jo kjedelig å løpe på tredemølle og sykle på stasjonærsykkel, med mindre du gjør det med andre.

Han forklarer at klubben ikke har råd til å betale for sykler eller

KONDISJONSLAND: Emil Røhne (31) mener nordmenn er spesielt interesserte i utholdenhetstrening.

KOM SOM DU ER: Maren Sofie Christensen (25) skryter av OSI-tilbudet som en lavterskel inngang til sporten.

vådrakter til treningsøkter ute. Det er derimot et godt fellesskap i gruppa, og medlemmene deler landeveissyklene sine broderlig når noen ønsker å sykle ute i blant.

– Veldig inkluderende

Maren Sofie Christensen (25) skryter også av OSI-tilbudet som en lavterskel inngang til sporten. Hun begynte selv med triatlon etter å ha møtt studentklubben på Oslomet.

– Det er veldig sånn: Kom som du er, med de forutsetningene du har. Om du stiller opp med bysykkel, så er det greit. Det er en veldig inkluderende og fin klubb. Du trenger ikke være redd for at du ikke er god nok.

TRIATLONFEBER: Flere og flere mosjonister liker variasjonen triatlon tilbyr.

mer fokus på å få inn damene. Og det er mange damer som blir med. Så det er vel kanskje på vei til å gå litt bort fra det macho-uttrykket.

Jensehaugen mener det samme er sant på det høyeste nivået.

– Det er overraskende jevnt, og det er veldig kult. Ut fra hva jeg har forstått, så er det en av de mer likestilte idrettene. Da jeg var på landslaget, så var det ganske bra kjønnsbalanse. Og det var absolutt et fokus på å få fram jenter.

I høy fart

Sporten er ikke ufarlig heller. Jensehaugen bretter opp ermet og

viser frem arrene som løper opp begge sider av underarmen. Han forteller om treningsøkta på temposykkelen i Sørkedalen.

– Det var medvind, og jeg følte meg dritbra.

I 55 kilometer i timen treffer forhjulet et hull i asfalten. Styret glipper ut av hendene hans. Neste sekund smeller kroppen i bakken, og armen han tar seg for med knekker i to. Ambulansen henter han fra veikanten.

– Det var to dager før NM, så det var strek i regninga, ler han.

– Så ja, det var dritt, ass.

STUDENT SAKSØKER STATEN:

– Jeg opplevde ikke noe støtte

RETTSSAK: Rhoda Id Hoda beskriver en intens stemning i rettssalen.

Rhoda Id Hosh ble utestengt fra sykepleiestudiet. Nå saksøker hun Kunnskapsdepartementet for det hun mener er feil grunnlag i vedtakene om utestengelsen fra Lovisenberg diakonale høgskole.

Søksmål

Tekst Sesina Mahary Kuflu
Foto Adrian Heggem Misfjord

Universitas møter Rhoda Id Hosh i Oslo tingrett, i pausen til hennes egen rettssak. Bakgrunnen er at Hosh våren 2022 ble vurdert som ikke skikket til å bli sykepleier. Begrunnelsen til Lovisenberg

diakonale høgskole var at Hosh ikke hadde tilegnet nødvendige faglige ferdigheter og dømmekraft. Dette medførte en utestengelse på fem år, senere redusert til tre år.

Hosh mener at hun ble urettferdig behandlet.

– Jeg besto de tre første praksisperiodene, forteller hun. Dermed hadde hun bestått et og et halvt år med praksis i sykepleierstudiet.

En turbulent tid

Det var med tidligere erfaring i helsevesenet og motivasjon for faget at Hosh valgte å satse på sykepleierutdanning. Hun tok påbygg i voksen alder, og fullførte med toppkarakterer.

– Jeg brukte mange år på å utdanne meg.

Hosh mener hun ikke fikk god nok tilrettelegging i en turbulent tid. Moren hennes var i en prosess for å bli deportert fra Norge av UDI, og sønnen hennes ble innlagt på sykehus etter å ha blitt overfalt på vei hjem fra ungdomsskolen. Hosh var likevel bestemt på at det ikke skulle påvirke studiene.

– Jeg tenkte at uansett hva som

skjer, så skal jeg ha jobb. Jeg var fokusert på å bli sykepleier.

I denne sårbare tiden forteller Hosh om en spesiell hendelse

Det ble iverksatt et omfattende veiledningsopplegg for henne

Oskar Vegheim,
regjeringsadvokat for Kunnskapsdepartementet

i praksisperioden. Som en del av deporteringsprosessen med moren, ble Hosh oppringt av politiet.

Dette var samme dag som sykepleierstudenten skulle bli vurdert av veilederen.

– Når politiet ringer, ringer de konstant. Kanskje hvert andre eller tredje minutt.

Hosh forteller at veilederen fikk snakket med politiet og var informert om situasjonen.

– Men i stedet for å gi meg rom og litt tid, tok hun en vurdering av meg, forteller hun.

– Null empati. Ingenting. Som om hendelsen med moren min ikke skjer.

Fikk først beskjed om at hun besto

Hosh fikk først beskjed om at hun har bestått praksis. Kort tid etter fikk hun kontrabeskjeden om at hun ikke besto likevel.

– Jeg ble så sjokkert og opprørt av nyheten. At det er mulig! Jeg hadde allerede feiret sammen med barna mine. Det var veldig vondt. Jeg opplevde ikke noe støtte, ingenting.

Hosh hadde bare ett år igjen av studiet da hun ble utestengt.

– Jeg kan starte på sykepleiestudiet igjen, men ikke med en gang. Dette har jeg følt på konsekvensene av.

Hoshs advokat Gjendine Sjøberg Martinsen presiserer retten studenter har til å klage på vedtak.

– Saksøker mener nemda har lagt til grunn en uriktig faktumbeskrivelse i vedtakene, noe som har ført til en feil framstilling av saksøker, forteller hun til Universitas.

– Hun søkte om tilrettelegging på studiet, men følte hun ikke ble møtt med forståelse fra veilederne. Vedtakene har heller ikke lagt tilstrekkelig vekt på at årsaken til nemdas vurdering skyldes et forbigående problem.

Svært sjeldent med utestenging

På andre siden av salen mener Kunnskapsdepartementet, representert av regjeringsadvokaten Oskar Vegheim, at det ikke er snakk om et forbigående problem, men et resultat av sikre vurderinger.

«Generelt fattes det svært sjelden vedtak om utestenging fra norske universiteter og høyskoler. I denne saken mener staten ved Kunnskapsdepartementet at utestengelse er riktig», skriver Vegheim i en e-post til Universitas. Begrunnelsen for vedtaket er ifølge Vegheim at studenten ikke hadde «tilegnet seg ferdighetene som kreves for å ivareta pasienter på en trygg og forsvarlig måte.»

«Det er leit at studenten føler hun ikke ble møtt med forståelse, til tross for at det ble iverksatt et omfattende veiledningsopplegg for henne.»

Hosh ønsker å fullføre det siste året på studiet, men innrømmer at det vil bli krevende.

– Hvor viktig er det for deg å være sykepleier?

– Det er viktig. I hvert fall var det viktig, men nå har jeg fått så vondt og blitt så ødelagt av denne hendelsen. Det er ikke lett å bare gå tilbake.

Forbudsskilt på UiO vekker reaksjoner

Universitetet i Oslo (UiO) satte opp et «ikke tillatt»-skilt rettet mot bråkete demonstranter på Karrieredagen torsdag 18. september. Menneskerettsorganisasjon reagerer på formuleringen.

Ytringsfrihet

Tekst Herman Røtnes
Foto Shilan Sari

Beskjeden på skiltet som møtte de besøkende på Karrieredagen var: «Av hensyn til studentene som besøker Karrieredagen, er forstyrrende atferd som bruk av trommer, høyttalere eller annen høylytt aktivitet, ikke tillatt».

Vetle Magne Seierstad, rådgiver i Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM), stiller seg kritisk til skiltets formulering.

– Noe av kjernen i en demonstrasjon er jo at den er irriterende. Du må bråke, du må plage noen for å få frem budskapet ditt. Så det er jo grunnen til at vi reagerer litt på det, sier Seierstad.

Universitetene har et særlig ansvar for å tilrettelegge for offentlig debatt og kritiske holdninger

Vetle Magne Seierstad,
rådgiver i Norges institusjon for menneskerettigheter

NIM var en av arbeidsgiverne som holdt stand på messen, der Seierstad deltok. De har som oppgave å fremme og beskytte menneskerettighetene i Norge.

Nedkjølende effekt

To aksjoner ble holdt på messen: Palestinaaktivistene i Oslo Studentintinfada demonstrerte mot våpenprodusenten Kongsberg Gruppen, og klimaaktivistene i Den Grønne Studentbevegelse mot energiselskapet Equinor. Universitas dekket forrige uke at demonstrantene protesterte på rolig vis, gjennom å dele ut flygeblader, ligge tildekket i hvite laken og samle inn signaturer til opprop.

– *Tror du at demonstrantene viste tilbakeholdenhet på grunn av skiltet, i frykt for konsekvensene hvis de bråkte mer?*

– Man kan jo tenke seg at hvis man har et forbud som går lengre enn nødvendig, så kan det ha en viss *chilling effect*, sier Seierstad.

En *chilling*, eller nedkjølende, effekt oppstår når trusler om straff får folk til å vegre seg for å ytre seg, selv om ytringen egentlig ikke er ulovlig. Alexander Strøm, talsperson for Oslo Studentintinfada,

svarte til Universitas at de valgte å ikke lage støy for å unngå å forstyrre de andre aktørene til stede på Karrieredagen.

Sensur på universiteter

Seierstad mener at universitetene burde kjenne sin rolle og fronte meningsmangfold.

– Universitetene har et særlig ansvar for å tilrettelegge for offentlig debatt og kritiske holdninger. Vi ser i flere andre land at mange av universiteter viker tilbake for politisk press, at de sensurerer kontroversielle ytringer fra studentene sine.

På universiteter i USA og Europa er det flere eksempler på at Palestina-aktivister har blitt forsøkt sensurert og stilnet. Mahmoud Khalil, en studentaktivist på Columbia University i USA,

ble arrestert og fjernet fra campus i mars 2025. Klassekampen rapporterte i juli i fjor om at den norske studenten Anna Malkenes og åtte medstudenter risikerte å miste studieplassen på Universitet Sciences Po i Frankrike, fordi de hadde deltatt i Palestina-demonstrasjoner.

– Nå har vi på ingen måte sett sånne ting i Norge, men utviklingen i verden tenker jeg understreker særlig at universitetene burde kjenne sin rolle, sier Seierstad.

UiO forsvarer skiltet

Rektor ved UiO, Ragnhild Hennum, skriver i en e-post til Universitas at universitetet ikke la seg opp i ytringsfriheten til demonstrantene.

«Under Karrieredagen tilrettela vi for at demonstranter kunne ytre seg under selve arrangementet inne i lokalene i tillegg til andre steder på campus. Samtidig ville vi også ivareta de mange tusen studentene som besøkte karrieredagen og derfor ønsket vi å begrense støynivået inne i lokalet,» kommenterer hun.

Demonstrantene holdt seg rolige, og aksjonene ble gjennomført uten at universitetet

KRITISK: Formuleringen på skiltet er uheldig, mener rådgiver i NIM Vetle Magne Seierstad.

Noe av kjernen i en demonstrasjon er jo at den er irriterende

Vetle Magne Seierstad,
rådgiver i Norges institusjon for menneskerettigheter

forsøkte å stoppe dem.

Ikke snakk om noe brudd

Seierstad understreker at skiltet ikke kan kalles et brudd på ytringsfriheten.

– Vi kan ikke si at det var brutt noen paragrafer, fordi forbudet ikke ble håndhevd. Det var to demonstrasjoner, og de fikk jo helt klart frem budskapet sitt.

For at det skulle vært snakk om et ytringsfrihetsbrudd måtte altså

universitetet ha slått ned på demonstrasjonene, noe det ikke gjorde.

– *Hvordan tenker du at Universitetet i Oslo burde håndtere fremtidige lignende situasjoner?*

– Selve håndhevelsen var god. Man må bare tenke litt mer prinsipielt når man lager regler, man bør ikke si at noe er forbudt når det antageligvis ikke kan begrunnes, slik det stod på skiltet, avslutter Seierstad.

Nekter å lukke øynene menneskerettighetsb

Visumnekt for en av de inviterte aktivistene ble symbolsk da Fellesrådet for Afrika inviterte til Young Human Rights Activist Week i Oslo.

Menneskerettigheter

Tekst Gyri Høiset og Lina Gulbrandsen
Foto Adrian Heggem Misfjord

– Man kan ikke prate om den demokratiske utviklingen i Afrika uten å involvere unge menneskers stemme.

Det sier fredsaktivist Rafiu Adeniran Lawal (36). Han har reist fra Nigeria til Oslo for å delta på Fellesrådet for Afrikas (FFA) Young Human Rights Activist Defenders Conference denne uken. Under panelsamtalene ble norske forskere og organisasjoner invitert til å diskutere hvordan vi kan implementere bærekraftige løsninger for fred. På Melahuset i Oslo ba aktivister fra Mosambik og Nigeria land i Vesten om å lytte mer til de unge og grasrota i fredsarbeidet.

Bærekraftig bistand

Lawal har vært sentral i å utarbeide og implementere Nigerias handlingsplan for unge, fred og sikkerhet. Han er generalsekretær for Building Blocks for Peace, og har åtte års erfaring med konfliktløsning og fredsbygging. Han understreker hvor viktig finansielle støtteordninger fra land som Norge er.

Det er en tapt mulighet for oss, og det er en tapt mulighet for henne også

Hilde Hunnålvatn, seniorrådgiver i FFA

– For å komme frem til varige fredsløsninger, må det skapes plattformer der de unge blir hørt og får gjennomslag i politikken, sier han.

På konferansen stilte Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI) med en forsker og en rådgiver som deltok i samtalene. Forsker Andrew Edward Yaw Tchie understreker viktigheten av å ta lokale forhold i betraktning når internasjonale aktører involverer seg i konflikter.

– Bistandsarbeid i dag fungerer over korte perioder. Vi må fokusere på langvarige løsninger, forteller han.

I Tchies eget arbeid vektlegger

«UNGDOMMEN ER VIKTIG»: Ungt engasjement i sivilsamfunnet er viktig for vedvarende fredsløsninger, mener Rafiu Adeniran Lawal.

e for rudd

han at man må omgås individene i lokalsamfunn preget av konflikt. Han forklarer at vi må ta et skritt tilbake, se på situasjonen og engasjere oss slik at vi forstår de lokale forholdene. Deretter kan vi bidra med bistand som vedvarer.

Visumnekt

I utgangspunktet skulle flere fredsaktivister delta på FFA-konferansen denne tirsdagen. Men slik ble det ikke, da en av aktivis-

visumfrihet og Schengen-reglene.

Kroknes mener at visaproblematikk kan gjøre internasjonalt samarbeid vanskelig. Lawal har også opplevd å bli nektet visum i forbindelse med eget fredsarbeid. Han mener at dette er unødige hinder for unge fredsaktivister, som ønsker å lære og bygge nettverk på tvers landegrenser.

– Visaproblematikk strør salt i såret. Vi bør ikke bli nektet retten til å bevege oss fritt.

til myndighetene med en politisk agenda, mener Lawal at organisasjoner i sivilsamfunnet vil gi et ærligere bilde av de faktiske forholdene.

I et forskningsperspektiv sier NUPI-rådgiveren at beslutningstagere og den generelle befolkningen er viktige for å utvikle fredsløsninger.

– Sivile samfunnsorganisasjoner spiller en viktig rolle som kilde til informasjon, sier han. Kroknes trekker frem at aktivister må inkluderes i seminarer og workshops, for å gi et helhetlig bilde av lokale konfliktforhold.

Passivitet er ikke et alternativ

Videre blir kvinners rolle i fredsarbeid diskutert. Aaliyah Bagas (22) fra Mosambik kunne fortelle om viktigheten av å aktivt involvere kvinner i beslutninger om fredsbygging og konflikthåndtering. Hun sier at dette går utover bare å være deltakere.

– Det betyr å gi kvinner en plass ved bordet der strategier utvikles og implementeres, sier hun.

Bagas sitt arbeid handler om å involvere unge i konfliktløsning. Hun jobber med å adressere hvordan krig og konflikt uforholdsmessig påvirker de forskjellige kjønnene. Derfor mener hun at fredsprosesser må utformes slik at de er likeverdige for alle.

Både Bagas og Lawal engasjerte seg i fredsarbeid i ung alder. Personlige opplevelser med vold og konflikt på nært hold inspirerte aktivistene til å jobbe for en fredeligere fremtid. Begge føler på et ansvar, og vil ikke være tilskuere i konflikter som rammer dem selv og de rundt dem.

– Jeg kan ikke folde hendene mine og lukke øynene for realitetene vårt folk står overfor, sier Lawal.

Lokale tiltak for fred

Fredsarbeid betyr forskjellige ting på lokalt og internasjonalt nivå. Det innebærer konferanser som denne, hvor individer fra forskjellige deler av verden kan forenes og diskutere løsninger for konflikt. På lokalt nivå kan Lawal fortelle om tiltak hvor de samler unge mennesker for å delta i idrett på tvers av religion og etnisiteter.

– De unge glemmer uenigheter og alt av stigma. Man ser mennesker fra ulike religioner klemme hverandre.

Resten av uken skal aktivistene fra Mosambik og Nigeria delta på en rekke workshops og seminarer i Oslo. Her skal de bygge nettverk med norske organisasjoner som arbeider for fred.

universitas@universitas.no

ANNONSE:

Tilbudsguiden

AVIS

Pen sum
for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for
10 kroner

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!

Bestill her:
abonnement.dagsavisen.no/student

dagsavisen@mediaconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

vårtLand

Under 30?

Les oss digitalt i
10 uker for 10 kr

Fornyes til kr 79,- per måned

Scan for kampanje,
eller gå til
vln.no/under30

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:
- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknisk
- Silent Disco

10% Student
rabatt

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Allt av artister og underholdere

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og
celleprøve
Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du
får raskt time hos gynekolog, og du
trenger ikke henvisning. Enkel
timebestilling på nett og ingen ekstra
gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og
profesjonell time.

Bestill time på
majorstuaqvinneklinikk.no

TILBUDSGUIDEN

-

GODE
TILBUD
FOR
STUDENTER
I
OSLO

KULTUR

Sentrallen

Konserter, teater og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Bokanmelding, innvielses- og
samtaler og utstillinger
Festivals
Åpen mikrofoni

sentralen.no

DANS

DANSESTUDIOET
FOR ALLE

GRATIS PRØVETIME
10% STUDENTRABATT

SUBSDANS ER ET VARMT
OG INKLUDERENDE
DANSESTUDIO MIDT I
OSLO MED FOKUS PÅ
KVALITET, DANSEGLEDE
OG FELLESKAP!
[SUBSDANS.NO](https://subsdans.no)

KINO

100

HUNDRETS PÅ MANDAG

180

U-28 ÅR PÅ TEATER

vegascene.no

GEN Z-REVOLUSJONEN I NEPAL:

Jaget finansministe

8. september tok unge nepalesere til gaten i Katmandu for å stå imot korrupsjon og urettferdighet. Det ekstremt voldelige opprøret ledet til valget av ny statsminister via Discord og ChatGPT.

Nepal

Tekst Nora Geiran Dingstad

– Demonstrasjonene endte i en type anarki, og ikke den typen der man klarer å holde ro og orden uten autoritet, sier nepalske Kapil Adhikari (29) til Universitas, en uke etter at opprøret begynte 8. september. Han studerer internasjonale relasjoner ved Tribhuvan Universitet i Katmandu.

Han var en av flere titalls tusen som tok til gatene for å demonstrere fredelig mot korrupsjon og nepotisme. Demonstrasjonene var planlagt, men den utløsende årsaken til demonstrasjonene var at regjeringen stengte en rekke sosiale medier.

Selv deltok Adhikari kun i et par timer, men dro hjem da demonstrasjonene ble voldelige. I løpet av den første dagen hadde politiet skutt mer enn 20 mennesker. Flere av disse skal ha vært studenter og elever iført skoleuniformer, hevder studenten.

– Da de døde, visste vi at det kom til å være mye sinne i gatene dagen etterpå. Og det var det som skjedde. Det var sinne på et nivå vi aldri har sett i dette landet, forteller Adhikari.

I løpet av to dager med voldelig opprør i gatene, ble nasjonalforsamlingen og flere av boligene til høytstående politikere satt fyr på. Reuters rapporterte 15. september, en uke etter opprøret, at minst 72 mennesker mistet livet og over 2000 mennesker ble skadet.

Jaget finansministeren gjennom elv

Professor i Sør-Asia-studier ved Universitetet i Oslo (UiO), Arild Engelsen Ruud, sier til Universitas at noen av demonstrantene var mer voldelige enn andre. Flere skal blant annet ha kastet molotovcocktails og steiner mot parlamentsbygningen før politiet grep inn.

– Skylden må fordeles litt, det var vold på begge sider. Men det var en voldsutøvelse

Demonstrasjoner i Nepal

- + Fra 1996–2006 pågikk det en borgerkrig i Nepal. Krigen tok nesten 15.000 menneskeliv.
- + I 2015 trådte en ny grunnlov i kraft i landet. Den omgjorde landet til en føderal republikk.
- + Landet har siden borgerkrigen blitt styrt av tre partier som ruller på regjeringsmakten.
- + 4. september besluttet den nepalske regjeringen å stenge ned 26 sosiale medie-plattformer, med bakgrunn i selskapene de ikke hadde registrert seg hos myndighetene.
- + 8. september startet demonstrasjoner i gatene i Katmandu. Samme kveld ble sosiale medie-forbudet opphevet. Minst 20 mennesker mistet livet denne dagen.
- + 9. september fortsatte demonstrasjonene, og regjeringen ledet av K.P. Sharma Oli gikk av. Denne kvelden ble det innført portforbud.
- + 12. september blir tidligere leder for Nepals høyesterett, Sushila Kari valgt som midlertidig statsminister.
- + 13. september ble portforbudet opphevet.

Kilde: Store Norske leksikon og Britannica

se fra politiets side som var uforholdsmessig og overraskende. Det bidro selvfølgelig til sinne, til vold og til den situasjonen som oppstod, sier Engelsen Ruud.

Adhikari forteller at landets utenriksminister ble banket opp offentlig, og at demonstranter jaget finansministeren gjennom en elv. Begge hendelsene ble filmet, og er rapportert av flere medier. På spørsmål om demonstrasjonen gikk for langt, mener Adhikari at svaret både er ja og nei:

– En form for motstand var nødvendig fordi folk hadde fått nok, men demon-

Det er ikke noe poeng å studere for å få seg en jobb her, for den gis til sjefens nevø. Hele systemet er ødelagt fra innsiden

Sudip Rasaili (23), student i Katmandu

FOTO: INPANJAN K.C.

OVERRASKENDE: Sør-Asia-professor Arild Engelsen Ruud mener at politiets voldsutøvelse var uforholdsmessig og overraskende.

FOTO: KRISHNA MAHARJAN

NEPO-BABY: En trend på sosiale medier økte frustrasjonen til demonstrantene.

FOTO: PRIVAT

MISTET VENN: Sujina Biswakarma (23) mistet en venn da de voldelige demonstrasjonene pågikk.

strantene planla aldri at det skulle bli voldelig. Jeg kan ikke si at dette var riktig, men folk ønsket å se noen virkelige endringer, og at politikerne visste at det å ikke oppfylle samfunnskontrakten får utenkelige konsekvenser.

Nepo-baby-trend økte frustrasjonen

Universitas har vært i kontakt med flere nepalske studenter bosatt i Katmandu. Flere forteller om et underliggende sinne mot staten, skilleskiller og korrupsjon. Ifølge Sujina Biswakarma (23), eksploderte dette sinnet da politiet svarte på protestene med vold. Hun studerer arkitektur i

FOTO: PRIVAT

ANARKI: Kapil Adhikari (29) beskriver opptøyene som fullstendig kaotiske.

Katmandu, og forteller at en av hennes venner ble skutt to ganger i hodet og i brystet av politiet.

– Da innså jeg at det var på høy tid å våkne og se hva som foregår i landet vårt. Den dagen følte jeg hva det betyr å være en nepalsk borger og hva det betyr å være en del av landet mitt.

I forkant av opprøret, bannlyste den nepalske regjeringen flere sosiale medie-plattformer. Samtidig florerte videoer på sosiale medier under emneknaggen «Nepo-baby», som viste barn av fremstående politikere som skrøt av livsstilene sine, i kontrast til «vanlige» nepalske ungdommers.

KAOS: I løpet av to dager med voldelig opprør i gatene

– Jeg tror videoene gjorde veldig mange unge frustrerte. Spør du hvilket som helst nepalsk barn hva de vil gjøre etter skolen, er svaret å forlate landet. Det er ikke noe poeng å studere for å få seg en jobb her, for den gis til sjefens nevø. Hele systemet er ødelagt fra innsiden, sier Sudip Rasaili (23).

Også Rasaili var med på opptøyet. Filmstudenten beskriver de to dagene som fullstendig kaos.

– Det ble satt fyr på et hotell, og flere kastet stein og ranet en matbutikk før de satte fyr på den og. Da vi nærmet oss statsministerboligen begynte politiet å skyte tåregass på oss. Det var ikke

ren gjennom en elv

ble flere av regjeringsbygningene satt fyr på. Avbildet er veidepartementet sin bygning.

FOTO: NIRANJAN K.C.

en god opplevelse. Det var som om ansiktet mitt brant, beskriver han.

– Valgologarki

Ifølge professor Engelsen Ruud kan det politiske systemet i Nepal betraktes som et valgologarki, der borgerne kan velge mellom et lite knippe ledere. Tre ledere har byttet på å sitte ved regjeringsmakten, og noen av dem har hatt statsministerposten fire ganger. Professorens ser ingen utsikter for å endre det politiske systemet i Nepal.

– Følelsen av å være stengt i et samfunn der det ikke er noen end-

ring, må være fryktelig overveldende for unge mennesker. Og de har jo sosiale medier, så man får med seg det som skjer i resten av verden.

På den andre dagen av opptøy-

Det var sinne på et nivå vi aldri har sett i dette landet

Kapil Adhikari (29), student i Katmandu

ene, 9. september, gikk regjeringen av. Demonstrantene hadde ingen plan for hva som skulle skje etterpå, mener Engelsen Ruud.

– Jeg vil kalle det for opptøyer, som var omfattende nok til å uttrykke betydelig sinne, og det i en sånn grad at regjeringen måtte gå. Men det er ingen som snakker om en ny grunnlov, og de gamle partiene og lederne er der fremdeles.

Valgte midlertidig statsminister på Discord

Da regjeringen gikk av, oppstod et maktvakuum i landet, ifølge Adhikari. Han mener mange unge fryktet at militæret skulle ta over, og det ble viktig å få på plass en ny leder raskt. Via en livesending på gaming-appen Discord ble en

votering igangsatt med 145.000 deltakere. Den 73 år gamle Sushila Karki, tidligere leder for Nepals høyesterett, ble valgt som midlertidig statsminister.

– Vi greide på et eller annet vis å bli enige om denne veldig gamle, men veldig tøffe lederen. Bare et faktisk valg kan legitimere en statsminister, men vi kjente på et tidspres og måtte finne noen vi stolte på, sier Adhikari.

Ifølge Engelsen Ruud var det en betydelig grad av humor i dette valget.

– Det har vært en gruppe på Discord, der noen har spurt ChatGPT, og den kom da med forslaget om at Sushila Karki kunne bli ny statsminister.

Professoren påpeker imidlertid at Karki også ble formelt utvalgt av presidenten, og at andre, mer seriøse krefter også hadde pekt på henne som kandidat.

Karki, som er Nepals første kvinnelige statsminister, skal sørge for ro og orden i landet, og avholde nytt valg 5. mars. Både Adhikari, Rasaili og Biswakarma er nervøse for hva som kommer til å skje videre i landet, men håper at opptøyene har hatt en effekt.

– Ingen av oss kommer til å slutte å si det vi mener. Vi skal demonstrere fredelig, ta til gatene og sørge for at vi blir hørt, sier Biswakarma.

«PHDPIKENE» VAR LIVREDDE:

– Det er jo litt mystisk
det vi driver med

PIKEROMMET: Doktorgradsstipendiatene Monika Marie Bergflødt og Maren Svendsen Folkvord vil gjøre forskning tilgjengelig for barn og unge på sosiale medier.

Stadig flere akademikere dukker opp som faglig føde i studenters feed. Dette er en del av en større influenserkultur, forklarer medieekspert.

Forskning på SoMe

Tekst Nora Hognes Berg
Foto Ivo Ek

– Jeg tror de som så meg skrive master, tenkte at det bør stoppe der, sier Monika Marie Bergflødt (29).

Men den akademiske reisen stoppet ikke der. Nå er Bergflødt nemlig en «ph.d.-pike», og tar doktorgrad i samfunnsvitenskap ved velferdsforskningsinstituttet NOVA på Oslomet. Venninnen Maren Svendsen Folkvord (28) er doktorgradsstipendiat i digitalisering og samfunn ved Høgskolen i Østfold, men sitter som gjesteforsker på NOVA sammen med Bergflødt. Sammen fører de seg inn i rekken av flere norske akade-

mikere som tar til sosiale medier for å spre akademien.

Beslutningen om å begynne med TikTok tok de over en utepils i sommer. At det er flere forskere og professorer som har tenkt som dem, ble de ikke oppmerksomme på før etter at de begynte å legge ut videoer.

– Vi er jo bare to jenter som prøver å ta en ph.d., sier Bergflødt. Hun og kollegaen Folkvord står bak TikTok-kontoen PhDpikene.

– Det blir spennende å se om vi får en bølge hvor det kommer enda flere til, sier Bergflødt.

«A day in my life»

Til forskjell fra andre akademikere på TikTok og Instagram, som sosiolog Magne Flemmen og historiker Nora Steenberg, legger

Bergflødt og Folkvord vekt på hverdagen i sine videoer.

Når PhDpikene dukker opp i feeden, møtes man av smilende ansikter, ofte med en kaffekopp el-

Jeg tror de som så meg skrive master, tenkte at det bør stoppe der

Monika Marie Bergflødt (29),
doktorgradsstipendiat

ler Red Bull-boks i hånden.

I en video tar Bergflødt følgerne med på «en typisk dag som doktorgradsstipendiat», fra sykkelturen hjemmefra om morgenen til presentasjonsforberedelsene på kontoret. I en annen snutt

har de samlet memer om slitne doktorgradsstipendiater, etterfulgt av tips til hvordan man best kan balansere jobb og fritid.

Universitas treffer Folkvord og Bergflødt på kontoret de deler på Oslomet-campusen i Stensberggata. Potteplantene vokser frodig på skrivebordet, og på veggene henger det bilder fra *paint and sip*-kvelder jentene har hatt med kollegaer på instituttet.

Kontorvenninner

– Det må jo sies at Maren og jeg er blitt bestevenner på jobb, sier Bergflødt. Duoen møttes som vitenskapelige assistenter på NOVA-instituttet ved Oslomet.

Folkvord forteller at de begge søkte på samme stipendiatstilling, som Bergflødt endte opp med å få. Hun husker at hun håpet og trodde stillingen skulle gå til Bergflødt siden hun var før henne i løpet.

Nå er de begge godt på vei inn

i sine respektive doktorgradsprosje-
sjekter og finner støtte i å kunne dele bekymringer og gleder i stipendiathverdagen. Disse opp- og nedturene ønsker de også å formidle i videoene sine.

– Det er noen krevende dager, men det er også mye gøy. Mange fine øyeblikk kommer ikke alltid med i denne offentlige fortellingen om hva det er å ta en doktorgrad, sier Bergflødt.

Kjæresten i kulissene

Det var ikke uten bekymring for mottakelsen at de krysset terskelen for noen uker siden og begynte å legge ut videoer.

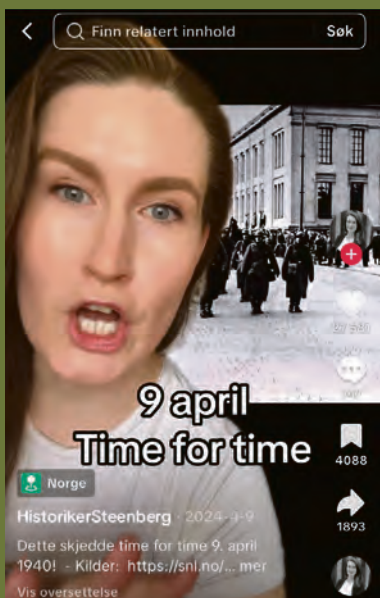
– Vi var livredde, innrømmer Bergflødt.

De holdt likevel fast på tanken om at TikTok-kontoen skulle bli et prosjekt de kunne ha det gøy med, og at de bare måtte gjøre det.

– Det har jo gått veldig bra, sier Folkvord. De opplever at folk er

HENTET FRA: PHDPIKENE SIN TIKTOK

HENTET FRA: HISTORIKERSTENBERG SIN TIKTOK

HENTET FRA: MAGNE P. FLEMMEN SIN TIKTOK

HENTET FRA: RELIGIONSVITERJANE SIN TIKTOK

EN VOKSENDE FORSAMLING: HistorikerSteenberg, Magne Flemmen og ReligionsviterJane er andre mer eller mindre kjente akademikere på Tiktok.

nysgjerrige og synes det er gøy å få innblikk i hverdagen og forskningen deres.

Stipendiatene erkjenner at de tilhører aldersgruppen som er godt kjent med Instagram, men at Tiktok var nytt for dem begge da de begynte.

Da hjelper det at Folkvord har en kjæreste som driver med film og kan komme med tips til videoediting.

– Og jeg har en kjæreste som er veldig god på sånn hverdagslig vlogging, skyter Bergflødt inn, og fortsetter:

– Det er noe vi har innsett i ettertid, at herlighet, vi har jo ressurser!

Todelt publikum

Bergflødt og Folkvord jobber begge med barn og unges digitale hverdagsliv i sine doktorgradsprosjekter. De ønsker at forskningen også skal være tilgjengelig for ungdommene de snakker med.

– Det er jo litt mystisk det vi driver med, sier Folkvord.

Vi er jo bare to jenter som prøver å ta en ph.d.

Monika Marie Bergflødt (29), doktorgradsstipendiat

Bergflødt synes det er positivt at deltakerne i forskningsprosjektet kan få innblikk i hennes hverdag også, siden hun får innblikk i deres. De trekker også frem studenter som målgruppe for videoene de deler, og håper de kan motivere aspirerende akademikere i deres hverdag og karrierevei.

– Tilnærmingen er jo på en måte veldig lik. Vi jobber på samme måte, og strukturerer vår egen hverdag. Så det treffer absolutt også studenter, sier Folkvord.

Upolitisk profil

PhDpikenes debut på sosiale medier sammenfalt med årets stortingsvalg. Det har gjort Bergflødt bevisst på at målet med kontoen ikke er å engasjere seg i politisk diskusjon, men å bidra til å spre relevant forskning om saker som blir diskutert.

– Jeg forsker på unge som vokser opp i stigmatiserte nabolag, og det treffer jo veldig på innvandringspolitikk, sier hun.

Vi som forskere blir også preget av influenserkulturen

Gunn Enli, professor i medievitenskap og prodekan ved Det humanistiske fakultet på UiO

Bergflødt forteller at de har vært nødt til å slette kommentarer med rasistiske budskap.

Ellers forsøker de å svare nyansert når politiske saker blir diskutert i kommentarfeltene deres.

– Det er en fin mulighet til å bruke de faglige nettverkene vi har, sier Folkvord.

Trygghet i rollen som stipendiat

PhDpikene stiller seg bak ambivalensen rundt å formidle forskning i raske, algoritme-

flødt at det er viktig å minne hverandre på at de tross alt tar en doktorgrad, og har grunn til å være trygge på kunnskapen de bidrar med.

– Jeg tror vi vil bruke det mer som en måte å hinte til det vi holder på med på en litt morsom og fengende måte. Vi vil luften noen interessante funn, men ikke gå ordentlig inn og trekke de store linjene, sier Bergflødt.

Hun påpeker at det er nye logikker i influenserkulturen som skiller seg fra de tradisjonelle mediene.

– De som går inn i den kulturen, enten det er politikere eller forskere, må lære seg å bruke de riktige verktøyene hvis de skal ha suksess. De må monitorere hva som fungerer, som gjerne er å være personlig og ta følgerne med inn i hverdagen, påpeker hun.

PAINT AND SIP: Ph.d.-pikene er enige om at det er viktig å ta pauser fra forskningsarbeidet.

styrte medier, som sosiolog-influenser Magne Flemmen påpekte i et intervju med Universitas tidligere i høst.

De mener likevel at det er bedre å være til stede og bidra med kunnskap på plattformene som barn og unge bruker, enn å sitte stille og irritere seg over feilinformasjonen som ellers får

regjere.

Med et slikt ansvar på skuldrene synes Folkvord og Berg-

En influenserkultur som sprer seg

I fare for at det går inflasjon i akademikere, møter Universitas enda en ekspert for å svare på tusenkronersspørsmålet:

– Hva er greia med alle akademikerne på sosiale medier?

Gunn Enli er prodekan ved Det humanistiske fakultet (HF) på Universitetet i Oslo, og professor i medievitenskap. Hun mener at trenden PhDpikene er med på, er en del av en større influenserkultur.

– Vi som forskere preges også av den kulturen, sier Enli.

Enli trekker også fram ambivalensen som følger med når forskere, så vel som statlig finansierte medier som NRK, blir med på SoMe-karusellen. Det kan være utfordrende å beholde nyanser og kompleksitet når innholdet må formidles i løpet av sekunder.

– Jeg forstår likevel at det gir mening for PhDpikene å ville bidra med litt sunnhet i kostholdet, noe som har litt fiber og vitaminer, i menyen som ellers består av fast food, avslutter medieviteren.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.com

Edvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

— Fysj a' meg

Har du noen gang møtt på en person som irriterer deg så mye at det bare røsker helt inn til innvollene, røttene, hjernebar-ken og kanskje ræva di på en og samme tid? Joa, nja, hmmm? Vel, jeg har i alle fall det – og mannen er Danby Choi. Han klamrer seg desperat fast i høy-*reradikale*, og han suger vekk all sans og fornuft som er å finne i debatter. Og nå i det siste er det selvfølgelig debatten rundt Charlie Kirk jeg refererer til. Kirk er en mann som representerer holdninger og verdier enhver bør holde seg langt unna, og som vi burde frastøte med full kraft her til lands. Kirk har kalt lesbiske, homofile og transpersoner for søppel, politiske motstandere for larver, svin og skadedyr, ment at Biden burde få dødsstraff for måten han har regjert USA på, og uttalt: «jeg er ikke fan av demokrati». Og dagen før Kirks død skrev han på X: «Islam er sverdet venstresiden bruker for å kutte strupen på USA». Det er faktisk helt, helt forkastelig. Han er ikke på noen måte et symbol for en

slags ytringsfrihet – så nei, tårer får han ikke i fra meg i hvert fall. Men la oss ikke glemme Choi. Den stakkars Subjekt-redaktøren fortalte til Dagsavisen at han blir lei seg når han ser måten Kirk blir omtalt på: rasist, høyreekstremist og konspirasjonsteoretiker. For ifølge ham er Kirk en «forbilledlig politiker og samfunnsdebat-tant». *Aarrggghh* – jeg opplever en kriblende irritasjon, for dette er latterlig. Samtidig påpekte han i 2024 at Trump er «kul», han lagde en Tiktok-video med en mann som var tiltalt for grov seksuell omgang med en mindreårig – og hele Choi sitt prosjekt som bygger på «kanselleringskultur» og angrep mot ytringsfriheten er så misforstått. For ytringsfrihet betyr ikke fritak for kritikk. Fysj a' meg. Kjære medstudenter: Choi kan faen meg danse på sosiale medier, og han har sikkert mye morsomt fore. Men å kritisere mannen, og det ganske sterkt også, det er så legitimt som du får det.

Av Eddy

FOTO: PAUL BECKER / WIKIMEDIACOMMONS

Når solidaritet blir kriminalisert

Angrepene på aktivister verden over er ikke bare utrolig skremmende, men det truer demokratiet.

Aktivism

Maria Louise Hundeide Godoy, leder i Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom
Henriette Johnstone, leder i SAIH - Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond

Visste du at i Ungarn har Pride-parader og kjønnsstudier blitt forbudt? At studentforeninger i Tyrkia, Zimbabwe og en rekke andre land undertrykkes og fengsles? At amerikanske universiteter står i en skvis der de må velge mellom å avvike mangfoldstiltak, eller risikere å miste milliarder i statsstøtte? Eller at i Kina sensureres ord som «frihet», «menneskerettigheter» og «Tibet»?

Likevel er det én sak autoritære ledere frykter mer enn noe annet: Palestina. For sensuren skjer ikke bare i diktaturer langt unna, den skjer i Europa. I Danmark er det forbudt å debattere Palestina i skolevalgkampen. I Frankrike er det forbudt å demonstrere for Palestina, fordi det «truer den offentlige orden». I England bruker myndighetene antiterrorlovgivning for å kneble fredelige demonstrasjoner. I USA kan du risikere å bli nektet turistvisum hvis du har ytret deg kritisk mot Israel i sosiale medier. Og studenter som engasjerer seg for Palestina risikerer å bli deportert, slik som Mahmoud Khalil og flere andre. Samtidig ser vi også de samme tendensene her hjemme, som når Fremskrittspartiets leder Sylvi Listhaug nylig omtalte Greta Thunberg som en farlig kriminell som må utvises av landet.

Vi aktivister marsjerer i gatene, går i demonstrasjonstog og protesterer i både solskinn og regnvær. Og unge mennesker verden over har tatt til gater, torg, internett og universiteter. For vi nekter å tie når vi ser barn som blir skutt i matkø, telt som blir satt fyr på, og uskyldige mennesker som blir bombet dag og natt. Men stadig oftere stemples vi som urokråker som truer både lov og orden. Dette stemmer ikke, for det er ikke vi som er farlige.

Det er heller angrepene mot demokratiet og ytringsfriheten som er den egentlige trusselen. For responsen på engasjementet her, i vår del av verden, ligner mer og mer på det vi er vant til å se fra autoritære regimer.

Svensk, tysk, amerikansk og britisk politi har gått til fysiske angrep på Palestina-aktivister. På svenske universiteter bruker politiet aggressive politihunder i møte med demonstranter. At styresmakter i demokratiske land bruker autoritære metoder mot. Palestina-aktivister øker terskelen for å engasjere seg. At myndighetene velger å kneble egen befolkning i stedet for å legge til rette for folkelig mobilisering mot det som med all sannsynlighet er et folkemord, er et stort, demokratisk tilbakeskritt til en tid vi ikke ønsker oss tilbake til i vår del av verden. I tillegg fører det til at solidaritet med Palestina kan bli sett på som noe problematisk, i stedet for et uttrykk for solidaritet.

Angrepene på Palestina-aktivister bør få alarmen til å gå for alle som er opptatt av å bevare demokratiet. Når det blir sett på som legitimt å angripe, fengsle og utvise Palestina-aktivister, er veien kort til å kriminalisere flere sosiale bevegelser. Vi ser hvor kort tid det tok å bygge ned demokratiet i

USA, og vi ser urovekkende tendenser i flere europeiske land.

Vi står på skuldrene til aktivister som har kjempet frem rettigheter vi i dag tar for gitt, som skeives rettigheter, abort, retten til et anstendig arbeidsliv. Alt dette kan i tur og orden krakelere, hvis kneblingen av Palestina-aktivister får lov til å fortsette.

debatt@universitas.no

Ukas overhørt!

Det burde vært studentrabatt med de blodprisene på mat i dag

Sulten student

Er de vaksinert mot kunnskap i USA, eller?

Gutt fra SV-fakultetet på UiO

Skulle gjerne stemt venstresiden, men er ikke en som handler bruktklær

Anonym

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter? Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten
- Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

Mildt sagt skrivebom, Lilledalen

Oligopolet i dagligvarebransjen merkes godt på lommebøkene til alle, og spesielt studenter. Og om du skal rette fingeren mot noen, husk på hvem som har styrt landet de siste fire årene.

Matvarepriser

Oliwia Skowron,
fylkesstyremedlem i Oslo
Fremskrittsparti (Frp)

I Universitas 11. september bruker Kajsa Ettrup Lilledalen oppsiktsvekkende stråmannsargumentasjon for å fremstille høyresiden som selvmotsigende i debatten om høye matpriser. Journalisten ser bort fra både hvem som har styrt landet de siste årene, og hvilke spilleregler som faktisk gjelder for næringslivet.

Høyresidens tro på åpne og frie mar-

keder er ikke det samme som å la dagligvarekjedene regjere fritt, men heller en forutsetning for at nye aktører skal kunne etablere seg i Norge. Tror virkelig Lilledalen noen vil ta den økonomiske risikoen med å etablere en ny dagligvarekjede med den uforutsigbarheten og det skattetrykket som påføres norsk næringsliv i dag?

Faktum er at det er under venstresiden prisene på matvarer har skutt i været. Ifølge den harmoniserte konsumprisindeksen fra Eurostat som Statistisk sentralbyrå (SSB) henviser til, som måler gjennomsnittlig prisutvikling på varer og tjenester husholdninger kjøper, har pris-

veksten for matvarer og alkoholfri drikke økt med 38,4 prosent siden 2021. Og matprisene i Norge har økt mer enn i Skandinavia generelt, samtidig som staten tjener seg enda rikere på matmomsen. Det merkes godt på lommebøkene til alle, og ikke minst studentene.

Faktum er at det er under venstresiden prisene på matvarer har skutt i været

Fremskrittspartiet har helt konkrete løsninger som vil merkes på lommeboken over natten. Halvert matmoms er et eksempel på

hva vi vil gjøre for å gjøre handleturen billigere for alle, samtidig som vi ønsker en bedriftsvennlig politikk som vil gjøre det enklere å etablere seg i markedet. Vi må slippe til flere aktører, sørge for bedre rammevilkår og redusere skattetrykket. Dette gir lavere priser og mer konkurranse, samt en holdning om at forbrukere skal komme først.

Vi anerkjenner at konkurransen i dagligvarebransjen ikke fungerer godt nok. Løsningen på dette er likevel ikke mer statlig styring og flere reguleringer, samt å kalle inn aktørene i dagligvarebransjen til nok et kaffemøte.

Det virker litt for enkelt å kritisere høyresiden – samtidig som det er på Arbeiderpartiets vakt prisene har skutt i været. Innlegget til Lilledalen oppleves som lite partipolitisk uavhengig, men også komisk når hun tegner et bilde av høyresiden som tilhengere av monopoler.

debatt@universitas.no

Studentstøtte i fokus

Tuttifrutti er uenige i mange saker, men én ting er de enige om: Studiestøtta skal økes og knyttes til G!

Studiestøtte

Sigve Næss Røtvold,
leder i Norsk student
organisasjon (NSO)

Nå som stortingsvalget er lagt bak oss, starter arbeidet for veien fremover. Et flertall av partiene har nå pekt ut Jonas Gahr Støre som videre statsminister, og Støre slår fast at han

ønsker å fortsette i en mindretalls-regjering.

Tidligere statsminister for Senterpartiet Per Borten fikk høre under et intervju med NRK i 1965 at: «Det e itj lett å få mang hau under ein hatt». Og det er det sannelig ikke for Støre når han skal forhandle budsjetter: Ja, men også nei til EØS. Nei til mer oljeleting, men også ja. Altså, hvordan i all verden skal Arbeiderpartiet (Ap), Senterpartiet (Sp), Sosialistisk Venstreparti (SV), Rødt og Miljøpartiet De Grønne (MDG) finne sammen i budsjettforhandlingene? Den neste regjeringssperioden kan by på litt av noen utfordrende forhandlinger for Støre.

Heldigvis kan vi i NSO betrygge statsmi-

nisteren med at det i alle fall er ett punkt der alle de fem partiene står samstemte: den norske studentbevegelsen. Alle er enige i at studiestøtta må økes, og at den må knyttes til grunnbeløpet i folketrygden (G). Dette

Tuttifrutti smaker godt – og det forventer vi at årets statsbudsjett også gjør

er tett opp mot studentbevegelsens mangeårige krav om en studiestøtte som strekker til studentenes nødvendige behov, på 1,5G. Dette ville kunne gi en forutsigbarhet for

studentenes hverdag fremover.

Vi gleder oss til å se et statsbudsjett hvor denne enigheten kommer tydelig frem. Et statsbudsjett hvor studentene vil få en mer stabil kjøpekraft i årene som kommer. Sp, SV, MDG og Rødt som skal samarbeide Ap de neste årene, mener tross alt at studiestøtten skal være minst 1,5 G. Dette er en sak alle kan gå sammen om å levere raskt på.

Å investere i studiestøtte er en investering i fremtidens kompetanse og arbeidskraft. Det gjør at vi studenter får tid og mulighet til å fokusere på det vi er studenter for å gjøre – studere. Tuttifrutti smaker godt – og det forventer vi at årets statsbudsjett også gjør.

debatt@universitas.no

Misvisende og usant om Universitetsorkesteret

Universitas' fremstilling av Universitetets symfoniorkester (USO) inneholder usannheter og er misvisende om våre opptaksrutiner.

Orkester

Erlend Kvaal,
styreleder i USO og tidligere
student ved UiO

Vi synes det er hyggelig at det er interesse rundt vår virksomhet og setter pris på å få omtale. Men Universitas' fremstilling av USO som en flokk gamle personer som tviholder på plassene sine, er misvisende, og opplysningen i overskrift og

ingress om at nye studenter ikke får plass i orkesteret er direkte usann. Avisens journalist har ikke spurt meg om rekrutteringen til USO, bare om vi har ventelister, noe jeg har bekreftet. Ventelister er ikke ensbetydende med at vi ikke rekrutterer studenter.

I 12 måneders-perioden frem til 1. september 2025 rekrutterte USO elleve nye personer. Tallet omfatter personer som har vært på prøveprosjekt og fått fast medlemskap, personer som er tatt inn på prøveprosjekt med sikte på medlemskap, personer som har fått midlertidig medlemskap (typisk utvekslingsstudenter), og personer som er tatt inn som vikar fra venteliste. Av de elleve er seks studenter ved Universitetet i Oslo (UiO), og median og snittalder var henholdsvis 24 og 31 år.

Omfanget av nyrekruttering må sees i sammenheng med den samlede medlemsmassen. Per 1. september 2025 hadde USO om lag 80 spillende medlemmer. Hvert konsertprosjekt krever 60–70 musikere, avhengig av program og sceneka-

Avisens fremstilling av USO som en flokk gamle personer som tviholder på plassene sine, er misvisende

pasitet, så vi har noe «overbooking» og rulling av faktisk besetning. Uansett om en sammenligner med totalantallet eller antallet i en konsertbesetning, indikerer en nyrekruttering på elleve i løpet

av ett år et betydelig omløp i medlemsmassen.

Det er likevel sant at vi har en god del medlemmer som har vært med orkesteret lenge, noen i flere tiår. De eldre medlemmene representerer en betydelig musikalsk ressurs for orkesteret. Enkelte instrumentgrupper er forsterket med særlig kompetente pensjonister som har bak seg en karriere i profesjonelle symfoniorkestre, og de bidrar godt til gjennomføring av ambisiøse programmer.

Vi setter pris på at mange unge mennesker er opptatt av den klassiske musikken og ønsker å praktisere den sammen med oss. Og vi har en målsetting om å bidra aktivt til et levende musikkmiljø for alle som har tilknytning til UiO.

debatt@universitas.no

Anmelderredaktør:
juliakbueso@gmail.com

Julia Bueso
482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Slug Boys - «The War»
Det går kanskje inflasjon i norsk punk, men det setter ikke ned verdien på Slug Boys.

Gundelach, Lars Vaular, Alle mine hunder - «Sveve litt»
Et veldig velkomment samarbeid! Her viser Vaular og Gundelach hvor godt de utfyller hverandre.

Vilde Tuv - «Morning Wind»
Noe av det mer lett fordøyelige på Vilde Tuvs nye album, men likevel mektig og uforutsigbart.

Matar - «Pound Your Heart»
Ukonvensjonell, drømmende syntpop med hviskende, varsom vokal fra nykommer Matar.

Konsert:

Gjennomført ironi i glitter og bass

Seige ballader og *feisty*, mørk synthpop fengslet Munch-museet 6. september. Alle jeg kjenner og vet hvem er var der.

Smerz

Hva: Konsert
Hvem: Smerz
Hvor: Festsalen på Munch
Når: 6. september

Smerz har lenge vært en anerkjent elektronikaduo i Oslo, bestående av Catharina Stoltenberg og Henriette Motzfeldt. Selv har jeg vært så treig at jeg ikke har hørt om dem før i vår. Jeg vet ikke om jeg har levd under en stein eller hva som er galt med meg, men etter at jeg oppdaget dem har jeg raskt skjønnet hvilken posisjon de har i Oslos kulturscene. Med sin *catchy*, bassdrevne sound og emosjonelt utligjengelige analyser av hvordan det er å være mislykket, pen og både over og under gjennomsnittlig intelligent, treffer de flere enn bare meg.

Inne i den mørke festsalen må vi vente en stund før det skjer noe. Smerz er ikke redd for å bygge opp spenningen, og det tar en liten stund før duoen inntar scenen. Som to høye, mystiske skikkelser sniker de seg ut foran rosa, glitrende frynsegardiner som henger som dekor bak dem. Glitterforhenget og de enkle, gule scenelysene gir assosiasjoner til en budsjettert skoleforestilling fra niende klasse. Det kler Smerz og deres nonchalante estetikk. Ikke nok med det: En vindmaskin skurrer seg på samtidig som den seige, drømmende musikken slik at håret til Catharina Stoltenberg blåser bakover som om hun er en superstjerne.

Stilrent og tacky

«Big city life» er tredje låt som spilles, og publikum kjenner den igjen umiddelbart. Den er mer rytmisk enn «Dreams» som spilte før. Flere begynner å så smått å danse. «My IQ low, and my shoe heels high» synger Smerz. Selv om denne linjen beskriver en lengsel etter å være ung og dum, lurer jeg på hvor mange i salen som faktisk relaterer. Publikummet på denne konserten virker nesten unor-

malt ansvarlige. Det er sjeldent jeg har sett en så konsentrert gjeng. Selv med ølglass i hånda er de stille og lytter intenst til de mer balladeaktige låtene. Salen glitrer av forventning, i stil med glittergardningene.

Både musikalsk og visuelt er estetikken frekk, men alltid smakfull og kontrollert. Hovedsakelig drives musikken fremover av fengende bassriff. Samtidig hører vi naive pianolyder fra keyboardet. Det er akkurat som om jentene tar oss med inn på soverommet sitt, der de tilfeldigvis har lekt seg frem til noen melodier de tenkte var kule. Og det er akkurat her Smerz skaper magi. Den innadvendte attituden sammen med de kule, dype bassmelodiene og trommer skaper noe stilrent og *tacky* på samme tid.

Ironiens svar på Britney

Vekslingen mellom de mer upbeat låtene og de seige balladene er behagelig og lett å følge. Musikken går som bølger gjennom rommet, skifter mellom de rolige og lengselsfulle bunnene til de mer sassy toppene. Både på «Feisty» og «You got time and I got money» begynner flere å danse og synge til musikken.

Diskokulen i taket skaper skoleballstemning, og alle i rommet ser plutselig litt mer løslupne ut. Når «A thousand lies» kommer på, omfavner Smerz den ensomme lengselen i musikken sin, til trøst for kalde, unge hjerter.

Smerz spiller kun låter fra sitt nyeste album *Big city life*, og selv om flere av låtene er ukjente for meg, er de så suggererende at det ikke gjør noen ting. Både publikum og Smerz selv virker fengslet av forestillingen. Ikke før konserten er ferdig henvender de to jentene seg til publikum. De presenterer bandet og annonserer at de skal spille en aller siste låt. Det er noe med det at hele konserten er så gjennomført som gjør at bandet bevarer mystikk og autoritet på scenen. De er for kule for publikum.

Smerz har en egen barbie-dukke-ironi, eller som en ironisk Britney Spears. Og kanskje er det derfor de treffer de intellektuelle Løkka-baddiesene så godt: Bak alle smarte, akademiske unge gutter og jenters ytre, finnes det alltid en indre drøm om å være dum og uansvarlig.

Hedda Aker
anmeldelser@universitas.no

Utstilling:

Vidåpne øyne for en verden i nød

Årets høstutstilling ser med et stygt sideblikk mot apatien og underbygger jordens stabilitet som en saga blott. Slik blir det flere verk som surrer og sitter fast etter årets besøk.

Høstutstillingen 2025

Hva: Statens 138. kunstutstilling
Hvor: Kunstnernes Hus
Når: 6. september – 12. oktober 2025

Igen er det duket for denne tradisjonsrike utstillingen på Kunstnernes Hus. Rundt 80 kunstnere – kunsthøgskole bakgrunn er ikke et krav – blir årlig utplukket til å vise frem et verk. Utstillingen søker ikke nødvendigvis etter en tematisk sammenheng, men ønsker heller å gi et bilde av tiden. Med folkemord, geopolitiske spenninger og natur- og klimakrise virker årets jury, og den norske kunstsce- nen for øvrig, å kontemplere rundt den begredelige verdenstilstanden. Dette gjøres uten å grave i mørket eller kun skrape på overflater.

Sår nytteverdi

Som vanlig henger verkene tett i tett langs veggene, og i år arrangeres det i tillegg en rekke performanser gjennom utstillingsperioden. I oktober vil for eksempel Mattias Hellberg igjen fremføre *Banos Fabrikken*. Her blir hu-

sets kjeller gjort om til en fiktiv banosfabrikk, hvor unge, svenske arbeidsmigranter visstnok har sunget, danset og fylt banospålegg i beholdere. Underholdningsverdien til «party-svensker» har eksistert i kulturen vår så lenge jeg kan huske. Slik blir det smått trist å trekke på smilebåndet i møte med en utmattet kropp og kjipe arbeidsforhold, til tross for at situasjonen ellers virker komisk.

I stop motion-videoen *Home Immigration* av Haruna Ingaki, blir en familie, i form av Ikea-plastklyper, nektet innreise ved grensekontrollen. Dette er også komisk, men likefullt sårt, all den tid verket reiser spørsmål ved nytteverdi. Den uhytidelige uttrykksformen, med papprekvisitter og plastelina, gjenspeiler delvis resten av utstillingen, som i år er preget av en kledelig jordnær estetikk.

I utstillingen åpnes alternative rom, som installasjonen *My Tired Lungs* av Roderick Hietbrink. I et retro fiskeakvarium ligger et par glisne lunger, som tatt rett ut av en menneskekropp, fortsatt pustende

blant ørkenlandskap. Måten sanden fester seg til kroppsdelen på er et forstyrrende skue i en setting der et fragment av mennesket har inntatt insektets plass – fordi de i fremtiden vil være overflødige, men likevel ønsket bevart? Ekle fremtidsscenarier rundt teknologisk optimalisering oppstår.

Tvinger seg på

Marte Aas stiller ut det analoge videoverket *Inne i verden, utsider* som utforsker et språk vi ikke klarer å dekode, men som kanskje likefullt eksisterer, nemlig planter som kommuniserer med hverandre. Den nære filmingen av blomster sammen med det pulserende lydbilde gir en fornemmelse av et økosystem som tvinger seg innpå og liksom ønsker å omforme din passive relasjon til omverden. Det du til daglig ikke må forholde deg til: vissheten om naturen som subjekt og aktiv deltager.

Dette er noe Eline Benjamin-sen og Elias Kimaiyo sitt videoverk *Footprints in the Valley* på sett og vis understreker, i en situasjon der

Embobut-skogen i Kenya, hvor ur-folket Sengwer er bosatt, blir offer for en paradoksall markedslogikk. Mer spesifikt: klimavotemarkeder. Naturens kapasitet til å lagre karbon gjøres til vare på det globale markedet. Fotosyntesen får en prislapp i et system hvor selv luft kan bli omgjort til salgsvare. Videoen fremmer stillhet og detaljer i bevart natur – og i den informative fortellerstemmen – transaksjonene som går gjennom den.

Usedvanlig oppvåkningseffekt

Skulpturen *Precious Fragment* av Kachun Lay ser fra avstand ut som en steinsplint med flotte sjatteringer, men viser ved nærmere blikk en avrevet barnefot i gips. Som betrakter blir jeg slått av overgangen. Lay refererer til en historie fra Gaza hvor en palestinsk barnefar blir gitt foten til sin avdøde datter, som han videre kysser og takker inderlig for. Hvor blir den så av? Tankene vander til det palestinske landskapet. Menneskelikene som med tiden vil forvitne – i sand, mellom steinene og snart en del av jorden.

Dette er et av flere verk som gjør det vanskelig å gå uberørt fra årets høstutstilling.

Særlig verkene som røsker opp og forsøker å utforske vårt hierarkiske forhold til naturen blir sittende igjen. Her finnes ofte en slags spiritualitet eller et ønske om et annet tempo som både engasjerer og gir estetisk tilfredsstillelse. Likevel – det å for eksempel peke mot klima gjør selvsagt ikke kunsten umiddelbart god eller interessant.

Videoverket *Min verden* av Stein Henningsen viser en mann stående på is som smelter. Jeg får ikke noe mer ut av det, enn at: Joda, dette handler om klimakrise. Han begynner å hugge i isen, og det blir en direkte kobling til hvordan mennesket er en destruktiv kraft hva gjelder denne issmeltningen. Estetisk interessant er det heller ikke. Et bilde jeg har sett hundre ganger før.

Heldigvis forblir dette et sjeldent svakt unntak, for det jordnære og såre fungerer som regel godt. Mer samlet har årets høstutstilling en usedvanlig oppvåkningseffekt som gir tro på kunsten i vår tid. Jeg tipper enhver besøkende vil bemerke seg dette.

Elisa Turcato Bakken
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Fra Hei! til Hei.

Hvem: Alle som føler seg maktesløse
Hva: Dropp utropstegnet
Hvorfor: Tegnsetting er makt

Vi alle bruker utropstegnet og vi alle leser det som hyggelig. Før markerte det opphisselse og intensitet, nå setter det en lunefull stemning over hele meldingen. Tegnet viser at denne samtalen, den er mellom likestilte parter. Det har blitt så vanlig å bruke at vi kun dropper det i sinmail til utleier, og andre ganger vil kle oss i en autoritet vi ikke har. Akkurat det burde

vi gjøre oftere. Derfor: Dropp utropstegnet, brus litt med fjæra, omfavn det streite språket og føl på den byråkrataktige autoriteten. Tegnsetting er makt, og du kan bli mektig.

Younes Vik, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Dropp butikken

Hvem: Fysne men fattige studenter
Hva: Matbutikken
Hvorfor: Føkk matvarekjedene og spar penger

Du er på vei i retning Kiwi, du kom på at det var en ting du trengte, eller bare hadde litt lyst på. Men før du tar skrittet innenfor de automatiske skyvedørene, spør deg selv – er det høyst, høyst nødvendig? Fordi om du går inn dit, er det ingen vei tilbake. Du trodde du bare skulle ha en brus? En enkelt ingrediens du manglet til middagen? Plutselig står du der ved

kassa, med armene fulle av varer du kom på at du «trengte» underveis. Og du kommer garantert til å gå ut derfra et par-tre hundre kroner fattigere. Så om du kan, bare dropp den turen innom Kiwi.

Emma Skjeltan Daasvatn, Sosiale medier ansvarlig i Universitas

Festival:

Det er nok Fosse nå

Selv om Fossefestivalen er et viktig bidrag til kulturnorge, får den meg til å stille spørsmål ved hvor mange ganger det egentlig er mulig å tolke Jon Fosse på nytt.

Fossefestivalen

Hva: *Einkvan* og *Der Name/Namnet*, DIFF
Hvor: Det Norske Teatret
Hvem: Jon Fosse

La meg begynne med å si at jeg ikke er så veldig begeistret for Jon Fosse. Han er absolutt en dyktig dramatiker med et fascinerende språk. Men jeg synes også han er litt kjedelig. Og det mistenker jeg at mange av regissørene som tolker ham under Fossefestivalen også synes.

Biennalen DIFF, eller Den internasjonale Fossefestivalen, ble holdt for fjerde gang den 5. til 13. september. I samarbeid med Samlaget hyller Det Norske Teatret Fosses dramatik, ved å sette opp egne Fosse-stykker, gjestespill av Fosse og enkelte verk av andre dramatikere. Forestillingene jeg har sett under årets Fossefestival bærer preg av å skulle være så nyskapende og kreative som mulig, i forsøk på å skille seg ut blant de mange tolkningene som har blitt gjort av vestlandsdramatikeren. Det framstår som et forsvar for at man setter opp så innmari mange Fosse-stykker.

Jeg synes oppsetningen av *Einkvan* illustrerer dette godt. Stykket, regissert av teatersjef ved Det Norske Teatret Kjersti Horn, hadde urpremiere i april 2024. *Einkvan* er en ganske fin fortelling om ensomhet og avmakt. Dramaet handler om to sønner og deres fedre og mødre som strever med å få kontakt med hverandre. Ubehaget og avstanden mellom karakterene forsterkes av at de alle er gjemt for publikum bak et slags plastforheng, og kun er synlige på

to tv-skjermer.

Flertallet av Fosses stykker handler om stillhet og avstand, både i språket og mellom mennesker. *Einkvan* er ikke et unntak. Måten

vekk fra hverandre. Det ender egentlig opp med å ikke handle om noe annet enn avstanden mellom mennesker, noe som bare blir

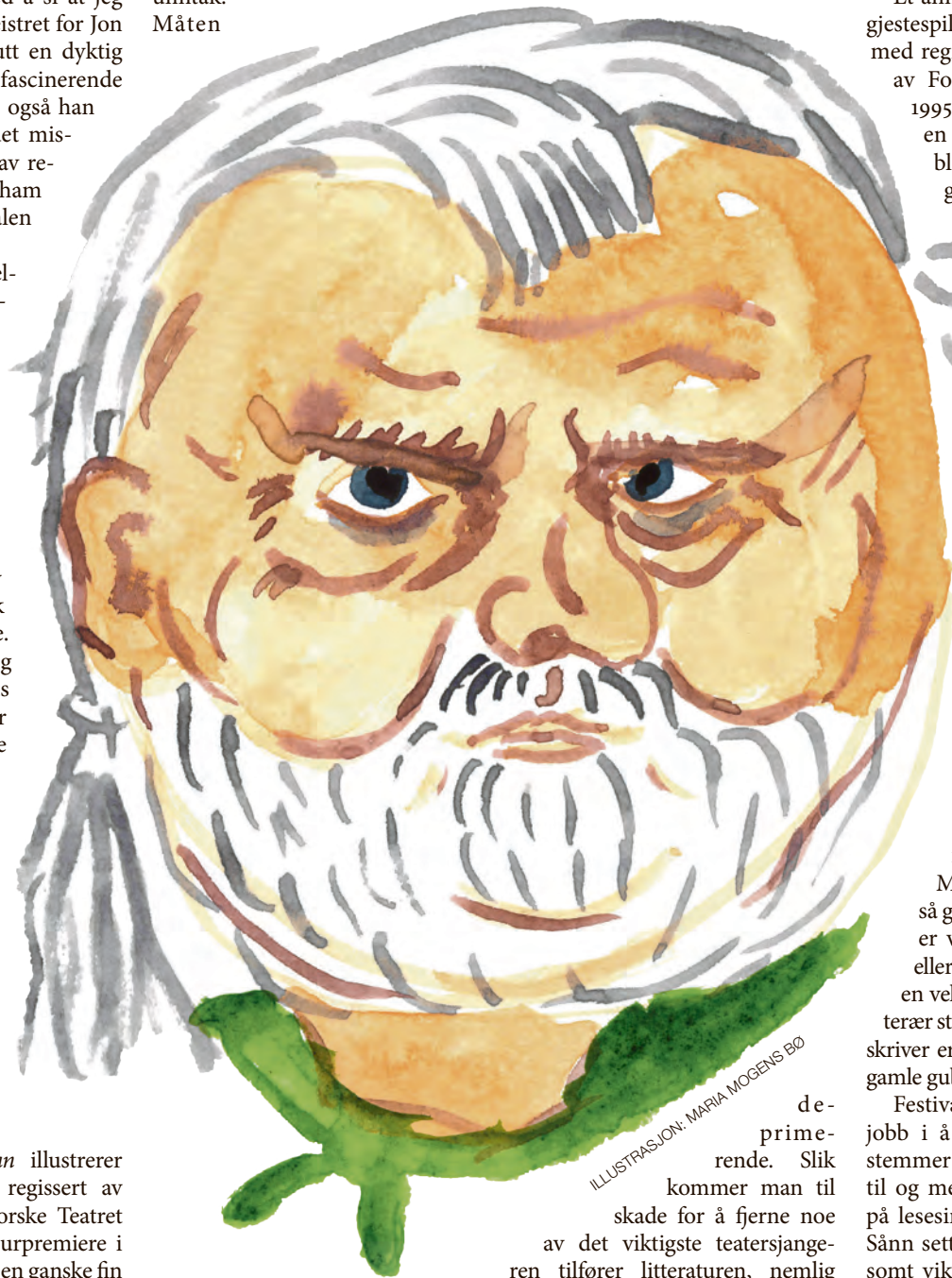
Fosse har blitt satt opp så mange ganger at regissørene føler seg tvunget til å gjøre noe helt nytt i hver oppsetning. Slik gjør de seg selv og verkene en slags bjørnetjeneste.

Et annet eksempel er det tyske gjestespiellet *Der Name/Namnet*, med regi av Kay Voges. Dramaet av Fosse hadde urpremiere i 1995, og settes nå opp som en tysk grøsser. Stykket har blitt satt opp nærmere ti ganger i Norge, og har blitt en fjernsynsteaterproduksjon på NRK. Når så mange tolkninger har blitt gjort allerede, lurer jeg på om en tysk grøsservinkling egentlig kan tilføye noe særlig nytt. Jeg skjønner heller ikke helt hvorfor Fosse skal settes opp på tysk på norske teaterscener. Det alene er kanskje et tegn på at det er på tide å sette opp noe annet.

Fosse er riktignok en veldig aktiv forfatter som publiserer nye verk kontinuerlig. Sånn sett er det berettiget å fortsette å sette ham opp. Men som noen som ikke er så glad i Fosse, synes jeg at det er vanskelig å føle at jeg ser eller leser noe nytt. Fosse har en veldig særegen og spisset litterær stil. Tidvis føler jeg at alt han skriver er resultatet av den samme gamle gubbens lek med språk.

Festivalen gjør en glimrende jobb i å inkludere og heve nye stemmer i dramatikken. Den har til og med fått med Sophie Elise på lesesirkel av *Morgon* og *kveld*. Sånn sett er Fossefestivalen utvilsomt viktig for kulturnorge. Den klarer å gjøre et imponerende antall nytolkninger av Fosse. Men den peker også på at nytolkningene slutter å være interessante etter hvert, og at det kan bli litt for mye Fosse.

Mia Huse
anmeldelser@universitas.no

stykket har blitt løst på passer der for ikke spesielt godt til Fosses dialogstil. Den er ordfattig, og mye av meningen ligger mellom linjene. Derfor savner jeg å faktisk kunne se personene, enten de står overfor hverandre, eller er vendt

deprime-rende. Slik kommer man til skade for å fjerne noe av det viktigste teatersjangeren tilfører litteraturen, nemlig ansiktsuttrykk og kroppsspråk. I forsøket på å tolke Fosse så kreativt som mulig har oppsetningen mistet det som gjør *Einkvan* til et veldig fint stykke.

Oppsetningen opplevdes for meg som litt symptomatisk på situasjonen til Fosses dramatik i Norge.

Kulturkalender uke 40 & 41

4/10 GiFU på Blå

Neste helg spiller rockebandet GiFU på Himmel i andre etasje på Blå. Det er ett år siden de slapp sitt første album, *SunnGiFU*, til strålende anmeldelser. De spiller rock med energi og optimisme, som beveger seg fra mer hardtslående, klassiske rockelåter, til mer melodiske sanger og ballader. Tekstene er reflekterende og følsomme betraktninger om personlig vekst, også her med håp for fremtiden. For å varme opp har de huket inn SIKADE, som befinner seg i pop/indie/folk-landskapet. På den måten komplementerer hun GiFU godt. Om du enda ikke kjenner til disse Oslo-baserte artistene er lørdag på Blå riktig sted å stifte nye bekjenskaper til unge lokale musikere!.

Hvor: Himmel, Blå
Når: Lørdag 4. oktober

8/10–12/10 Mirage filmfestival

Mirage filmfestival går i år av stabelen onsdag 8. oktober. Festivalen utforsker hvordan filmkunst interagerer med andre kunstformer. Dette er en sosial filmfestival, med utstillinger, samtaler, fester og konserter. Hvert år tar Mirage over lokalene i en bygning i Oslo, og i år er det Factory på Tøyen som forvandles og utforskes. Åpningsarrangementet finner sted her, og hyller David Lynch ved å gjenskape en Lynchsk atmosfære i disse rommene. I tillegg til Factory Tøyen foregår festivalen på Vega, Baba Bar og Gehør, og for studenter koster festivalpass 500 kroner. Er du interessert i å se annerledes, internasjonal film og kunst, og delta på samtale og sosiale arrangementer – alt på en uke? Sjekk det ut!

Hvor: Factory Tøyen, Vega Scene, Baba Bar og Gehør
Når: 8. oktober–12. oktober

9/10 Dragbingo på Salt!

Annenhver torsdag har dragqueen Ivana Impeachum bingo. Hun har tidligere gjestet scener som Nationaltheateret og Trøndelag Teater, og i Trondheim har hun vært fast bingovertinne. Ikke overraskende lover hun spisse hæler, spiss tunge, fest og frekkhet – og tombola. Nå som høsten er her, og dagene kortere og kalde er dragbingo ideelt for å spice opp hverdagen! Og det er helt gratis!

Hvor: Den arktiske hovedscenen på Salt
Når: 9. oktober kl 19

Stå på krava!

Vi leser at Lista, den største listen ved Universitetet i Oslo sitt studentparlament, har fått gjennom vedtekt om at parlamentet skal jobbe for Listas valgløfter: Å fikse trappa utenfor GS og å få en skybar bygget på campus. Vi snakket med hundredeogfjerde kandidat på Lista, Hulih Ode, om hvordan forhandlingene har gått.

– Selv om det er deilig å få gjennom våre to kjernesaker, er det trist at mye av vår viktigste politikk ble nedprioritert i denne omgangen.

Ode peker på kameler Lista måtte velge.

– For eksempel var det vanskelig å gi slipp på vedtekt nummer åtte, å innføre klage via tvekamp rundt eksamenskarakterer.

Han forklarer idéen videre:

– Om man er misfornøyd med karakteren sin i dag kan du sende inn en klage via Studentweb, men vi i Lista så for oss en klageform som ville forbedret karakteren din om du klarte å vinne over professoren i bryting.

Leder i Lista, Emilio Nedrefeit nikker ved siden av Ode og legger til:

– Et annet forslag var at studenter skulle få skinnjakker spandert av universitetet, du vet for å gjøre *viben* på campus hakket *chillere*!

Vi knipser et bilde av guttene som tar en dab og tar adjø når de vil vise oss noen «sykt funny memes».

Av Med Vennlig Hilsen

Ukas studentvin

HUSHOLDNINGSVIN: Hva er egentlig poenget med denne spalten? Jo, å flaske etter flaske drikke oss frem til hva vi med hånda på hjertet og

lommeboka i behold kan gi stempelet en real studentvin. Og denne uka kan stempelet klargjøres. Med anonymt navn og tacky emballasje skriker ukas rødvin ingenting – noe heller ikke lukten eller smaken gjør. Klassiske beskrivelser som «husholdningssaft», «saft» og «blanda saft» sprettes panelistene seg imellom. Vinen er litt søt og rund, og har en superkort ettersmak. En slurk og et svelg så er vinen borte fra smaksløkene. «Utrolig lite bemerkelsesverdig» klynker en panelist – og momentant blir panelet enige i at denne vinen, kun fordi det er et rent fravær av dårlig smak og at den koster mindre enn en øl på byen, fortjener toppkarakter. Nok sagt!

Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Coreto 2022

Pris: 104,90 kroner

Land: Portugal, Lisboa

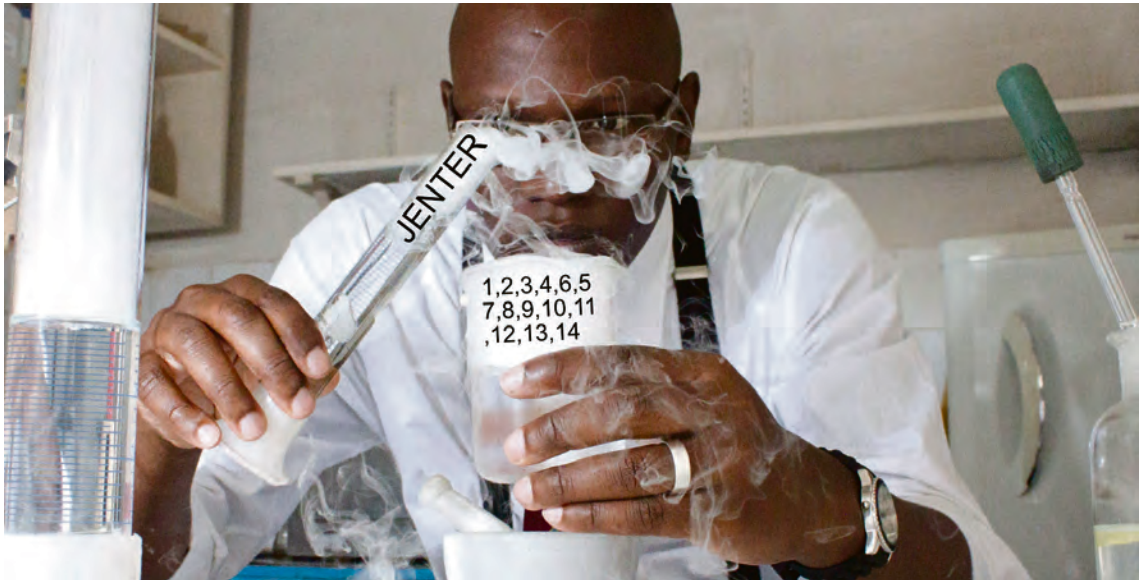
Alkohol: 11,5 prosent

Freyja Eikrem Ims,
vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Boom Lorizzle

Nytt fra Equinor: Jenter kan telle!

Statseide Equinor har nylig funnet ut av noe stort, nemlig at jenter kan telle! Oljeselskapet var såpass henrykt over oppdagelsen at de fikk trykket en annonse med samme budskap i forrige ukas Universitas. At Universitas tar i mot oljepenger er skuffende, men forståelig (det koster tross alt mye å opprettholde en stab med frivillige journalister). Equinor er gode når de støtter studentaktiviteter som Universitas, men hva med Natur og Ungdoms studentlag eller Den Grønne Studentbevegelsen? Å finne ut av dette var ingen enkel sak, personen på andre enden av linjen ville helst dytte oss til nettsider og jobbet ikke med noen ting, les mer under!

– Jeg har bare noen spørsmål om en annonse jeg så i avisa. Kan jeg spørre deg kort om den? Det tar ikke så lang tid.

– Nei, jeg svarer ikke på noe, for jeg vet ikke hva det går i engang. Du trenger ikke spørre meg om noe som har stått i avisa.

– Men er det noen kontaktperson? Er det noen som jobber med Equinor støtte?

– Er det sponsing det går i dette?

– Ja.

– Ja, det må du da si. Vet du hva, når det gjelder sponsing, så må du gå inn på websiden til Equinor. Du må gå inn på equinor.com.

– Men der sto det at jeg måtte ringe hit for hjelp.

– Nei, da får du det svaret jeg gir

deg nå. Da må du gå på equinor.no. Og så må du gå på «om oss», skrolle deg ned og fylle ut et skjema.

– Det høres kjempeartig ut, altså. Men jeg vil helst ha et svar nå, skjønner du.

– Du får ikke det. Du får ikke det. De tar ikke imot sånne telefoner når det gjelder sponsing.

– Ja, men ...

– Det nytter ikke. Alt går på nettet når det gjelder sponsing. Det er ingen å snakke med.

– Men her står det jo «Jenter teller» i annonsen.

– Jenter teller?

– Ja, det står det i annonsen, hvordan fant dere ut av det? Kan jenter andre ting enn å telle også?

– Nei, dette høres bare ut som

tull. Hvis du er ute etter sponsing, så må du bruke hjemmesiden.

– Jeg lover jeg ikke tuller, ikke i dag. La meg prøve på nytt: gir dere penger til klimastudentorganisasjoner?

– Jeg vet ikke. Jeg jobber ikke med det.

– Ok, ok. Men jeg har et siste par ting jeg lurer på, da. I annonsen står det at dere har lidenskap og pågangsmot for å få til ting. Er det for å ødelegge klimaet også?

– Vet du hva, dette her kan jeg ikke svare på. Jeg jobber ikke med det. Jeg sitter bare og forteller deg at du må bruke hjemmesiden.

– Javel javel, slutt å mas...

– Gjør det. Ok. Ha det.

– Snällast!

KVISS-CORBIN

- 1. Erna Solberg har nå annonsert sin avgang som partileder i Høyre, men når tok hun på seg rollen?
- 2. En regelendring fra Lånekassen setter studenter sinns i kok. Hva innebærer endringen?
- 3. Hva er tanken bak den populære Tiktok-emneknaggen #RomantizeYourLife?
- 4. Russland arrangerte nylig en alternativ versjon av Eurovision, der publikum ironisk nok ikke hadde stemmerett, men hva heter sangkonkurransen?
- 5. Russland har også Europas høyeste fjell innenfor sine grenser, men hva heter det?
- 6. Det høyeste fjellet som ligger under Himalaya/Karakoram-området heter Aconcagua, men i hvilket land ligger det?
- 7. Tilbake til Russland, hvilket verk åpner med setningen «Alle lykkelige familier ligner hverandre, hver ulykkelige familie er ulykkelig på sin egen måte»?

- 8. Dag Solstads nyeste bok har nå blitt gitt ut etter hans død, men hva heter den?
- 9. Hva er et ord for en slik utgivelse, som er gitt ut etter døden?
- 10. Hva heter maleren som regnes som grunnleggeren av impresjonismen, og malte «Impresjon, soloppgang»?
- 11. En siste gang innom Russland: Hvem komponerte operaen *Nøtteknekkeren*?
- 12. En serie basert på Alien-franchisen er nå ute, men hva heter den?
- 13. Hvem regisserte derimot den første filmen i filmserien om Alien?
- 14. Hvilken film vant Oscar for beste film i 1994 og slo dermed *Pulp Fiction* og *The Shawshank Redemption*?
- 15. Hvilken del av hjernen er primært ansvarlig for balanse og koordinasjon?
- 16. Hva er pH-verdien til en nøytral løsning ved 25 °C?

- 17. I hvilket år inntraff disse hendelsene? Spirit og Opportunity lander på Mars, Putin blir gjenvalgt som president, Irland blir det første landet som forbyr røyking på alle barer og restauranter, Gmail blir lansert, koordinerte bomber eksploderer på pendlertog i Madrid, NOKAS-ranet finner sted, Erlend Loe gir ut *Doppler*, Barcelonas spilleren Gavi blir født og Ray Charles dør.
- 18. Da måtte de norske friidrettsløperne pakke bagasjen uten medaljer på slep etter VM i Tokyo. Når var det sist Norge gikk uten medalje i et friidretts-VM?
- 19. Storkampen Arsenal–Manchester City ble spilt i helgen, men hva ble resultatet?
- 20. Anthony Martial stod angivelig i midten av et overgangsdrama mellom Monterrey og Pumas som endte med at han signerte for førstnevnte, men hvilket land er disse klubbene fra?

av **Gabriel Corbin-Arntzen,**
kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0–4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5–9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10–14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15–20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. 2004 2. Studententer som enten ikke fullfører graden de startet på, tar et årssstudium eller enkeltetter, får mindre av studieblånet omgjort til stipend 3. Å romantisere små ting i hverdagen 4. Intervisjon 5. Elburus 6. Argentina 7. Anna Karenina (av Leo Tolstoj) 8. Endelig! Lykken. (-Og mitt forsøk, i 2022, på å utholde smerten ved tidens herlinger) 9. Posthum 10. Claude Monet 11. Piotr Tsjajkovskij 12. Alien: Earth 13. Ridley Scott 14. Forrest Gump 15. Lillehelmen (cerebellum) 16. 7.17. 2004 18. 2015 19. 1-1-20. Mexico

Rebus

av k + i

HINT: TYV!! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Gi meg proteinøl» Det klarte Ola og Jøgge.